

שנה י"ב גליון תקל"ט ויחי י"ג טבת תשס"ח

תוכן העניינים

לקח טוב.....עמוד ב'
דבש תמרים.....עמוד ג'
בשפתי צדיקים.....עמוד ה'
פרפראות לחכמה.....עמוד ו'
ודרשת וחקרת.....עמוד ט'
חוקים להורותם.....עמוד י"א
הילולא דצדיקא.....עמוד י"ג
דבר בעתו.....עמוד ט"ו
תקופת בית שני.....עמוד ט"ז
משולחן מלכים.....עמוד י"ח

שובו בנים שובבי"ם חוץ מאחר

מיוחדים המה ימי השובבי"ם שנתקנו לתשובה ולתיקון המעשים ואסמכוהו אקרא שובו בנים שובבי"ם בפרשיות הללו שקוראים בהם פרשיות שימות ו'ארא ב'א ב'שלה י'תרו מ'שפטים אשר הקריאה מעורר את הזמן מענין גלות מצרים ותשועת נפשו מיד שונא שהקב"ה גאלם והוציאם ממ"ט שערי מומאה וזכו להגיע למעמד הנבחר מזוקק שבעתים מכל סיג ופגם.

וידוע מה שפי' בספ"ק קדושת יום טוב לבאר הכתוב על כל דבר פשע וגו' אשר יאמר כי הוא זה, על פי מה דאיתא בגמרא (חגיגה פו.) בת קול יוצאת ואומרת שובו בנים שובבים חוץ מאחר, וביארו המפרשים (עי' ראשית חכמה שער הקדושה פ"ו) שרומז לשוב בתשובה בימי בחרות בהיותו בתוקפו וגבורתו, ובכחו אז כמו עתה, וכמו שדרשו (ע"ו יט.) על הכתוב (תהלים קיב א) אשרי איש ירא וגו', אשרי מי שעושה תשובה כשהוא איש, מה שאין כן כשעושה תשובה בוקנותו, נחשב כאילו הוא איש אחר ואינו עוד האיש שחטא. וזה שאמרו שובו בנים בהיותכם שובבים, חוץ מאחר פי' כלומר חוץ מימי זקנותו, שנחשב אז כאיש אחר, עכ"ד. וזה שנאמר על כל דבר פשע שצריך האדם להתוודות על חטאיו בעת בחרותו, בעת שיאמר עליו כי הוא זה שחטא, ולא איש אחר, עכ"ד.

ובספרי קודש האריכו לבאר מה שאמרו חז"ל בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב וכו' דהבת קול הן הם ההרהורי תשובה שבאים לאדם מדי יום ביומו ואומרת לאדם "שובו בנים שובבים", חוץ מאחר דהיינו שכבר חטא כ"כ שנחפץ לאיש אחר וזר שכבר אינו שומע ומרגיש את הבת קול ההוא ולא מגיעים לו לאדם הרהורי תשובה וחרטה מפני שהוא משוקע בחטאים.

אמנם בימינו אלה ימי השובבי"ם זמן תשובה לכל הוא ואז הקב"ה מערה עלינו רוח טהרה ממרום שנזכה לשוב אל ה' כי הקריאה מעורר את הזמן וכמו בימי צאתינו מארץ מצרים היו ישראל משוקעים בשערי המומאה וזכו בתוך זמן קצר למעמד הנבחר כן עתה בימים אלו הזמן מסוגל מאוד לתשובה ותיקון המעשים וכדבר האמור בספ"ק ייטב פנים עה"פ "ולכל בני ישראל ה' אור במושבותם" שרומז לימי השובבי"ם שצריך האדם שישוב בתשובה מאהבה על חטאת נעורים עד שזדונות יהי' נעשין לו כזכיות ויהפוך מחושך (זה מעשה הרשעים) לאור (זה מעשה צדיקים) וז"ש ולכל בני ישראל ה' אור במושבותם ר"ת שימות ו'ארא ב'א ב'שלה י'תרו מ'שפטים (ת' רומז ליתרו כמו שדרשו מן ט' נטתה) שאלו הימים מסוגלים לתשובה ולהפוך את החושך לאור, והשי"ת יאיר עינינו וישמח לבינו במהרה בביאת משיח צדקינו ומלכינו בראשינו בב"א.

קול יסודי התורה

03.6171120 - 21721

מס'	שיעור השבוע הבועל"ט
29 1	יום ראשון גיטין דף כט.
29 2	יום שני גיטין דף כט:
30 1	יום שלישי גיטין דף ל.
30 2	יום רביעי גיטין דף ל:
31 1	יום חמישי גיטין דף לא.
ער"ש ושכ"ק - חזרה	

4.18	זמן הדלה"ג	8.20	ס"ז קר"ש א
4.04	בירושלים:	9.07	ס"ז קר"ש ב
5.53	זמן מוצש"ק	9.26	ס"ז תפלה א
5.57	בירושלים:	9.58	ס"ז תפלה ב

לכה טוב

ליקוטים יקרים, מפי סופרים וספרים ע"ד מוסר וחסידות נאמרים

מדת הענוה

ויחי יעקב וגו' יש לומר דשמעתי מהרב המגיד מוה"ר מענדיל מישל שהיה שומה אחד נתן פקדון ביד איש אחד, וכל שהיה מוסף ליתן לו גרע חשבונה, עד שלבסוף אמר כמה אני צריך ליתן לך עוד, שלא יהיה לי כלום אצלך וכו' והנמשל מובן כי תכלית כל התורה והמצוות לא ניתנו, אלא כדי שיזכה לידבק בו יתברך, וכמו שנאמר ובו תדבק וכמו שכתב המפרש להרמב"ם (בהלכות יסודי התורה) וזה לשונו כשיתבונן בהם תתאוה נפשו להדבק בו, ולא נתנו כל המצוות אלא כדי שנגיע לזאת המדרגה, שנאמר ובחרת בחיים למען תחיה לאהבה את ה' וכו' יעו"ש, וברבות השנים נתמעטו הלבבות להבין ולהשכיל על דרך הנזכר לעיל, רק לעשות מהתורה עטרה להתגדל בהם ולהתפאר בהם, וגם בעלי תשובה הוא להראות מעלתו, וכשלומד הלכה אחד מתפאר מעט, וכשלומד יותר מתפאר יותר, וכשלומד פוסקים או קבלה מתגאה יותר ונתרחק מהש"י, כמו שאיתא בש"ס דסוטה (על נסי הרוח) אין אני והוא יכולין לדור בעולם וכו', וזוה יובן ויחי "יעקב" רצונו לומר כשהוא עקב ענוה אז הוא דבק בו יתברך חי החיים, שנאמר אשכון את דכא, משא"כ כשהוא מתפאר בתואר ישראל לי ראש לי נראה להיות ראש שאני ת"ח מקובל אז ויקרבו ימי ישראל למות כמו ששמעתי ממשל אחד שביקש מלך אחד שיחיה לעולם, ונתן לו רפואה שיתרחק מהגאווה ויאהז במדת עקב ענוה ויחיה, וק"ל.

סיפורי צדיקים בשיבת

האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים, פעם בא לפני הרה"ק מריזין זי"ע, אחד מהחסידים החשובים וביקש ממנו שייאמר לו איזה דבר טוב שתחיה לו לתועלת תמיד ואמר לו דע לך דקודם ביאת המשיח יעמוד האמונה והדת כולה על חוט השערה והעצה להתגבר על זה היא להתאסף בכל שבת קודש ולדבר

מגדולי ישראל הצדיקים, ותהא בזאת תועלת לחיווק הדת והאמונה, וזה מרמז הכתוב האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים, יקרא הוא מלשון קר וצונן היינו אשר יקרא אתכם באמונת ה' באחרית הימים והתרופה לזה היא האספו לדבר באמונת אלקים ואמר "אני מתנה אתכם ג' דברים, א' שתקיימו את דברי, ב' שתזכרו את דברי, ג' שתספרו זאת ברבים".

תשובה

ראובן בכורי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת. נראה לפרש על פי מה שאמרו חכמינו ז"ל (בר"ר פד, יט) לא היה אדם פותח בתשובה עד שבא ראובן כו', וזהו שזלמד יעקב אבינו לבעלי תשובה שלא להיות חושב שכבר עשה תשובה שלימה ושוב עדיין אין צריך עוד לתשובה לא זו הדרך, ומקום שבעלי תשובה עומדים, רק צריך להיות תמיד בכל עת וזמן יותר ויותר לשוב בתשובה שלימה, על ידי התורה הק' להנות בה יומם ולילה לא ישבותו, וזהו שאמר יעקב ראובן בכורי אתה רצה לומר שאתה הוא הבכור לתשובה, יתר שאר רצה לומר מלשון (ויקרא יג ב) שאת וספחת שתמיד אתה צריך להיות בתשובה ולהחזיק עצמך לשאת ונגע ותמיד לשוב בתשובה שלימה גם הוא לשון התנשאות, שתמיד צריך אתה להתנשאות עצמך בתשובה ע"י התורה.

עצבות

יהודה אתה יודוך אחיך. יש לפרש על דרך ששמעתי בשם אא"ז [הבעל שם טוב הק'] וללה"ה כל הכופר בעבודה זרה נקרא

יהודי (מגילה יג) ועבודה זרה נקרא גאווה וכל הכופר בעבודה זרה היינו במידת הגאווה ואוחז במידת הענוה והשפלות נקרא יהודי ולי נראה שעצבות ומרה שחורה נקרא גם כן עבודה זרה כי היא גרועה מכל המדות רעות, וידוע שאפילו יש ביד אדם תורה ומעשים טובים אם אין בו יראה שמים אין כלום, וזו"ד היא קטנה שבאותיות ומכל מקום יכולים לעשות ממנה כל הכ"ב אותיות שבתורה, כי כשמתחילין לכתוב עושים מתחלה נקודה קטנה, ואחר כך מושך ממנה איזה אות שירצה, ונמצא כמו שזו"ד קטנה נעשה כ"ב אותיות וה' חומשי תורה, כך כל הכופר בעבודה זרה נקרא יהודי, וזוה לכל כ"ב אותיות וה' חומשי תורה, וזהו יהודה היינו כשנקרא בשם יהודי, אתה מזה נמשך ונעשה א"ת ה' היינו כ"ב אותיות מא' עד ת' וה' חומשי תורה.

(דגל מחנה אפרים)

מידת הצדקה

מאשר שמנה לחמו והוא יתן מערני מלך, ונראה לפרש הפסוק על דרך הרמז להורות לאדם דרכי הצדקה "מאשר" כל אדם מישראל צריך ללמוד לקח טוב מאשר, "שמנה לחמו" המאכלים השמנים והדשנים ביותר היה לדידו בפרוסת לחמו הפשוטה, ובמאכלים פשוטים הסתפק כאילו היה אוכל ממעטים הרבה ולחמו הפשוטה היה לו 'שמנה' שנחשב אצלו רב, אבל "והוא יתן" כאשר בא לתת צדקה "מעדני מלך" נתן את המאכלים המשובחים ביותר, וכך צריך לנהוג כל איש ישראל, להיות בפני עצמו חיים פשוטים וצנועים, ואילו צדקה יתן מן הטוב ומן המובחר.

הננו להודיע בזה שביליל שב"ק זו

תתקיים ה"באטע" לאנשי שלומינו

בבית מוריני הגה"צ ראש ישיבתינו שליט"א

בשעה 9.30

דבש תמרים

פנינים יקרים, מבאר הפרוה שרים רבותינו הקדושים עצי התמרים

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו וגו'. פירש"י ביקש יעקב לגלות את הקץ לבניו ונסתלקה ממנו שכינה ענה ואמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, וי"ל לפי מה שכתב ביש"מ למה הי' בקיעת י"ס עי"י מטה ולא עי"י דיבורו של משה, כי בקיעת הים היה רק לפי שעה ואח"כ חזר לאיתנו, והרי שכינה מדברת מתוך גרונו של משה ודברו חמה דבור ה' בעצמו, וא"כ אם יהיה נקרע עי"י דיבורו יהיה נצחי, לכך אמר לו הקב"ה ואתה הרם את מטך ולא עי"י דיבור כדי שלא יהיה נצחי ע"כ, והנה כתוב בזה"ק דיעקב ומשה כחדא אזלין, וא"כ גם ביעקב היה שכינה מדברת מתוך גרונו כמו במשה רבינו, וי"ש ביקש יעקב לגלות את הקץ, ר"ל מתי יהי נאולת ישראל ממצרים, ואז אם ידבר בפיו אז יהי גם נאולת מצרים פדות עולם ונצחי כיון שהשכינה מדברת מתוך גרונו כמו שמצינו במשה שלא רצה לדבר אל הסלע, ועי"כ נסתלקה ממנו שכינה, ואז אם יאמר בסילוק שכינה לא יהי דיבורו נצחי, ולזה אמר בשכמליו ר"ל כי כבודו ית"ש מעשיו ודבריו הם נצחים.

☆

המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים. יתבאר בהקדם דברי הנה"ק לבאר המדרש אברהם לא ניצל מכבשן האש אלא בזכות יעקב, תימה למה לא הי' אברהם כדאי להינצל בזכותו שמסר עצמו עקה"ש, ותי' שמן הדין כל מי שמוסר נפשו עקה"ש אין ראוי שיצילוהו ה' כי טוב לו השלימות הגדול הזה, ולזה אברהם מצד עצמו מן הדין הי' שישרף כי זהו הטוב והראוי לו, אלא

מפני משך הזרע המהור שעדיין לא יצא ממנו ניצול, ולחכי נקט יעקב שהוא שלשלת הייחם אשר הי' מיטתו שלימה, והכוונה על הכלל ישראל כולו ע"כ, וכמו כן יעקב הי' נרדף מלבן ועשו וכנסי נסים ניצל מרעתם, ומן הראוי הי' שלא ינצל כי טוב לו השלימות הגדול להיות נהרג עקה"ש והנהרג עי"י עכו"ם בשביל שהוא ישראל הי"ז מקדש ה', ומה שניצל הי' בשביל משך זרע המהור העתידים לצאת ממנו, וי"ש המלאך הגואל אותי מכל רע, היינו מה ששלח הקב"ה מלאך להצילנו בדרך נס, היתה עבור יברך את הנערים ויקרא בהם שמי וגו' כדי שיעמיד דורות ישראל ההולכים בדרך המסורה לנו מהאבות הקי, וזולת זה לא היה ראוי להינצל. (דברי יואל)

☆

ויאמר האלקים אשר התהלכו אבותי לפני וגו' המלאך הגואל אותי מכל רע וכו'. וי"ל לפי מה שהביא בספר דברי אברהם שפע"א בא לבית מרן החת"ם והתמרמר לפני החת"ם שהוא טרוד בהנהגת הקהילה והישיבה ועי"ז אין לו פנאי להשגיח על בניו, והשיב לו הלא נאמר כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה, דקאי על מי שמלוה ונותן את כל היום שלו לאחרים להרביץ תורה ויראה, שהוא זוכה כי וזרעו לברכה דאף שאין לו פנאי להשגיח על בניו, השי"ת ישגיח עליהם ויהיו לברכה, ונהנה רבו ואמר נחמתני בני נחמתני, והנה האבות הקי היו בבחינה זו להיות חונן ומלוה את כל היום לצורך אחרים כמאמרם ז"ל מימיהן של אבותינו לא פסקה ישיבה מהם, ונתקיים בהם ברכת וזרעו יהיה

לברכה, וזה שבירך יעקב את יוסף האלקים אשר התהלכו אבותי לפניו היינו שהביאו לכך שאחרים ילכו בדרך ה', ומפני כך זכו לברכת זרעו לברכה, וזאת זו תעמוד ליוסף אשר גם הוא כל היום חונן ומלוה לאחרים, ולכן המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים, שיתקיים בהם וזרעו לברכה.

☆

המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים. יתבאר על פי מה שכתב בערוגת הבושם אמרו עליו על הרה"ק מראפשיץ ולה"ה שהיה מסתופף פע"א בצל קדשו של הרה"ק הרבי ר' מנחם מענדל מרימנוב זלה"ה בראש השנה, וכששב הרה"ק מרימנוב מאמירת תשליך פנע בהרה"ק מראפשיץ שהיה הולך לשם לומר תשליך, שאלו הרה"ק מרימנוב להיכן אתה הולך, והשיב אני הולך ללקט את המצות שהשליך אדומ"ו למצולות ים, הענין כי מדי שנה בשנה הוסיף הרה"ק מדרגה יותר גבוה, והיה אצלו כל המצוות שעשה בשנה העברה בבחינת חטאים, וזה שאמר צדק צדק תרדוף למען תחיה וירשת את הארץ, דע"ז איכא שכר גם בהאי עלמא ע"כ, וי"ש יעקב אבינו המלאך הגואל אותי מכל רע, כי שלא היה כהוגן, ודרשו חז"ל כל לרבות חצי שיעור, ויעקב אבינו כאשר דקדק במעשיו בדיקה אחר בדיקה, מצא לו תמיד כל שהוא לזה אמר המלאך הגואל אותי מכל רע היינו אפילו כל שהוא רע, וממילא איכא עי"ז שכר וידנו לרוב בקרב האר"ץ דעל מצות הללו איכא שכר גם בהאי עלמא.

(כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א)

מרכז המוסדות דרבינו יואל מסאטמאר

נתייסד ע"י כ"ק מרן רבינו הקוה"ט זיעענדיג א - בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א
קרית יואל - בני ברק

תלמוד תורה יטב לב • ישיבה קטנה דרבינו יואל • ישיבת מהרי"ט דסאטמאר
בנות ארץ ישראל בית פייגא • חברה משניות • קופת גמילות חסדים

ברכה משולשת

בשיר ושבחה הלל וזמרה, נברך ברכת מז"ט בשפה ברורה, למען יירדנו הנכבד האי גברא יקרא, איש
חי ורב פעלים תדירא, הוא הגבר אשר נתמנה ע"י מרן רביה"ק בעל דברי יואל ז"ע לנהל מוסדותינו
הק' והמעטירה, וזה רבות בשנים עומד על הפקודים בתפארה, בונה ומקים עולמות של תורה,

הרה"ח ר' משה חיים ווייס הי"ו

מנכ"ל מוסדותינו הק'

לרגל השמחה הגדולה שבמעונו, קול רינה וישועה בארמונו, בעזר צורו וקונו,
בהולדת הצאצאים שיחיו

אצל בנו יקירו ידידנו האבר"ך היקר המהולל בתשבחות, רב תבונות ונעים הליכות, כביר המעש וברוך הכשרונות,
עומד לימין מוסדותינו בהתמסרות רבה ונאמנות,

הר"ר אהרן מאיר ווייס הי"ו

והברכה אחת היא למחותנו ידידנו החשוב מיקירי קריתא דשופריא תובב"א

הרה"ח ר' יעקב פייכמאן הי"ו

והנה כי כן יבורך גבר ירא ה' אביו ידידנו החשוב והנערץ זקן ונשוא פנים

הרה"ח ר' יהושע ווייס הי"ו

ותחי נא ברכותינו לראשו עטרת, ששמחה זו יהא עור שמחות גוררת, ובשכר מעשיו ופעליו הנאמנים,
יזכה לראות בנים ובני בנים, וימשיך להיטיב לנו עור רבות בשנים, ברב כח ואמיץ אונים, בתבונה וברעית
אמונים, עדי נזכה לביאת משיח צדקינו, ומלכינו כ"ק מרן רביה"ק בראשינו, במהרה בימינו, אמן.

המברכים באותות כבוד והערכה, המשתתפים עמו בשמחה

יוסף יהושע גרין, יצחק ברוך אילאוויטש, גרשון כץ, פסח ראטה,
יקותיאל יצחק בראך, יחזקאל ראטער, צבי יודא ווייס

גם אנו מצטרפים בזה בברכה, בקול ששון ובקול שמחה, וברגשי הודאה והערכה,

לכבוד מנהל מוסדותינו הק' מוה"ר משה חיים ווייס הי"ו

וברכה מיוחדת לבנו ידידנו היקר הר"ר אהרן מאיר ווייס הי"ו

וכאן המקום להודות לו על התמסרותו המרובה למענינו במעשי חוש"ב רבה תפארת

המברכים בשמחה רבה ומזמור לתודה

הנהלת הישיבה קטנה

הנהלת הישיבה גדולה

הנהלת התלמוד תורה

סיפורי צדיקים, בביאור הפסוקים המלאים זיו ונוגה מפיקים

בשפתי צדיקים

אנא שא נא פשע אחיך

פעם התאספו יחד הרה"ק מאפטא והרה"ק ר' ארי' לייב מקעשינא בעל גבורות ארי' והרה"ק ר' משה צבי מסאווראן, ביקש הרה"ק מאפטא את הרה"ק מקעשינא לומר לו דבר תורה, פתח ואמר: כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם וגו' ועתה שא נא לפשע עבדי אלוקי אביך, כי ידוע שבכסא הכבוד חקוקים ד' צורות, אדם שור אריה נשר, ושור זה יוסף שע"י שנצח את יצרו השיג את המעלה העליונה הזאת, וזהו פי' הפסוק שאחיו טענו ליוסף שבחינה העליונה שהשיג היא באמצעותם, שע"י שמכרו אותו ה' לו נסיון ועמד בו, ולזה אמרו כה תאמרו ליוסף אנא [ר"ת א'דם ג'ישר א'ריה], פי' שעד עתה היה רק ג' צורות במרכבה, אדם נשר אריה, שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך, כי על ידינו נעשה ועתה ש"א נא [ר"ת ש'יור א'דם ג'ישר א'ריה], שצירפו אותך ג' כ להיות חקוק בכסא הכבוד, וזה היה לפשע עבדי אלוקי אביך, פי' ע"י מה שחטאנו לך, וגם אלה"י אבי"ך נוטריקון א"י ל'או ה'אי י'ומא [פי' אי לאו ה'אי י'ומא שמכרנו אותך] כימה יוסף איכא ב'שוקא, ולא ה'י נחנק צורתך בכסא הכבוד.

ושיבח הרה"ק מאפטא מאוד את הדבר הזה, אמנם להרה"ק מסאווראן לא נתחוויר הדברים לעשות משם הקדוש [אלוהי אביך] צירוף של ראשי תיבות, ומיד נתכרכמו פניו של הרה"ק מאפטא ואמר להרה"ק מסאווראן צו לביתך כי לא יוציא שנתו ח"ו, ונחרדו מאוד כל המסובין, ונעשה ע"ז רעש גדול בין החבריה, ונכנסו אל הקודש פנימה אולי יוכלו לבטל את הגזירה, וגם הרב מקעשינא בעצמו התחיל להתחנן ולבקש מהרה"ק מאפטא שלא יענש שום אדם בסיבתו, אמר להם הרה"ק מאפטא אם הרה"ק מסאווראן יוכל להגיד תורה כזאת ואם יטב בעיניו אז ימחול לו ויבטל הגזירה.

השעין הרה"ק מסאווראן את ראשו על מקלו והתבונן קצת ואמר שיש לו דבר תורה שינעם לו: כתוב בפר' נח "קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס", והקושיא מפורסמת הן גזל היא רק לאו הניתק, ולמה לא הענישם על העבירות היותר חמורות, גם קשה מדוע צוה ה' לנח לעשות התיבה דווקא במדה הזאת, רק ידוע דכל כח הרע של נח"ש הוא מה שיונק מאות ח' שבו, והנ' והש' המה טובים והם ההמתקה, וגם אצל הס"מ הוא כן דשמו הוא סמא"ל, והאותיות א"ל הם ההמתקה, כי הם משם אל, חסד אל כל היום (תהלים נ"ב ג), ודור המבול חטאו כל כך עד שנלקח ההמתקה ונשאר רק הח' דנחש וס"מ מסמא"ל, ונתהוה מהרע הנשאר צירוף חמ"ס, ולכן אמר הכתוב כי מלאה הארץ חמ"ס, והקב"ה ציוה ה' לנח שיעשה תיבה דהיינו להחזיר ההמתקה, ולכן עשה שלש מאות אמה ארכה דהיינו ש', חמישים אמה רחבה דהיינו נ', ושלושים אמה קומתה דהיינו ל',

ואל אמ"ה תכלנה מלמעלה דהיינו א', ובזה החזיר כל ההמתקות ויתקנו כל האותיות ויתהפכו לרחמים.

מיד צהבו פניו של הרה"ק מאפטא זי"ע וימוזג כוס יין ויתנהו להרה"ק מסאווראן זי"ע ואמר לו שנתה לחיים כי דברך טובים ונכונים מאוד ואיחל לו שיאריך ימים. (אוצר אפרים)

ויעשו בניו לו כן כאשר ציום

אצל הרה"ק רבי יחזקאל משינאווא זי"ע נדחפו פעם החסידים כשחילקו שיריים בעת עריכת השולחן הטהור בשבת קודש ומחמת רוב הלחץ זו הדחק, נכבה נר שב"ק שהיה מונח על השולחן ועל אף שהדבר קרה מחמת אונס, הקפיד על כך מאוד הצדיק משינאווא באומרו סימן הוא שלא היתה כוונתם בחטיפת השיירים לשם שמים ולנחת רוח לפניו ית"ש, כי לו היה הדבר כן לא היה הדבר מגיע לידי חילול שבת או איזה דבר חטא. וענין זה רמזו הכתוב אצל בני יעקב ויעשו בניו לו כן כאשר ציום כן לשון בצדק וכראוי, מלשח"כ כן בנות צלפחד דוברות, כלומר מנא ידעינן כי עשו כן, כראוי וכנכון אם כתוצאה מכך יגיעם כאשר ציום מצות השי"ת והיינו שיהיה המצוה גוררת מצוה ולא ח"ו גוררת עבירה ואפילו שוגג. (עטרת חיים)

והריקותי לכם ברכה עד בלי די

מריחוק מקום וקירוב לב, אשגור בזה ברכת מזל טוב, קדם מע"כ ידידי הנכבד והמפואר, מוכבזר בכל תואר, רב פעלים לתורה ולתעודיה, כל פה אכליו יודה, חיי"ם שיש בו כל מעלה ומידה,

מוה"ר משה חיים ווייס שליט"א

מנהל מוסדותיו הק' בני ברק ע"א

לרגל שמחתו בהולדת הצאצאים שיחיו

אצל בנו ידידי החשוב מוכה את הרבים מדי שבוע בשבוע בעריכת הגליון הנהדר והמפורסם "קול התאחדותינו" הר"ר אהרן מאיר ווייס הי"ו

יה"ר שיתזכו לשמחה ונחת, תורה וגדולה במקום אחת, וכל טוב סלה

כ"ז ידיכם אוקירכם, השאח 22 אחתכם

יוסף זאב ואלדמאן

אראקא 66 י"ז

קהל יטב לב ד'סאטמאר

בני ברק

להגיד שבחו של אהר"ן

ברגשי הודאה וחדוותא, נשגר בזה כסא דברכתא, קדם ידידינו העסקן החשוב לעילא מכל תושבחתא, משקיע תמיד מיטב תבונתו וכשרונותיו הברוכים להרמת קרן קהילתינו, ובמיוחד בעריכת הגליון "קול התאחדותינו", במעשי ידיו המפוארים מהנה את ציבור אנשי שלומינו, לעטר ולפאר המסיבות והמאורעות בחצרות קדשינו,

הר"ר אהרן מאיר ווייס הי"ו

מגדולי העסקנים בקרב קהילתינו הק' ועורך הגליון קול התאחדותינו

לרגל שמחתו בהולדת צאצאיו שיחיו למז"ט

תהי נא ברכותינו עטרת לראשך, שמשמחה זו יושפע שמחות באהליך, ותזכה לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה באוות נפשך, ותזכה להמשיך בהרמת קהילתינו, ובפרט בעריכת גליונינו, שופרה של קהילתינו, ובט"ס.

הכו"ח בתורה וקול זמרה בשם כל הקהל הקודש

אחיי אברהם ישעי' ווייס בשם חברת יסודי התורה
יוסף יודא כהן בשם וועד להוצאת ספרי הר"מ שליט"א
שאו' יחזקאל שווארץ בשם מפעל קמחא דפסחא
ש"ב יואל ווייס בשם חברת רעוא דרעוין

מנחם צבי ראטער בשם הנהלת התאחדות האברכים
פסח אהרן גרינוואלד בשם מפעל החסד ידי משה
מנחם צבי כהן בשם אירגון שיעורי תורה
יהושע פאליק שווארץ בשם מערכת קול התאחדותינו

יאמרו נא בית אהר"ן כי לעולם חסדו

אנעים זמירות ברגשי ידידות ושמוחה עצומה להביע ברכות ואיחולים

לעומק לבבי אשא ברכותי לידידי וחבירי ריע כאח לי האי צנתר דדהבא

האברך היקר והחשוב ידען ובקי בתורה וחסידות עושה חסד תדירא

אהלל שמו בשער בת רבים על התמסרותו להטיב לזולת במסירות רבה

ראש וראשון לכל דבר שבקדושה בפרט ובכלל ברב מרץ עד בלי די

יומם ולילה לא ישובת למען "קול התאחדותינו" לרומם ולהעשיר

גודע במידותיו הזוהבות ובכשרונותיו הברוכים מעשי ידיו להתפאר

ראה פניו מאי"רים בשבתו עם חברים להללו ולהגיד שבחו של אהר"ן

הר"ר אהרן מאיר ווייס הי"ו

בתת ה' של"ש רגלים במעונו, רוממות קל בגרונו, בהולדת בניו ובתו שיחיו

מזן דבשמיא יהא בסעדה שתזכה לגדלם ולחנכם על מבועי התורה והיראה נאמנים לאלקא דקשויט
זאת הברכה יושפע לך מזאת השמחה שבניך שיחיו כשתילי זתים סביב לשולחנך את ביתך יאירן
לעולם ועד ירדפוך אושר ועושר וחיי נחת ותוכל להמשיך בפעליך מתוך הרחבת הדעת וכל טוב

כ"ד ידידך עוז דושה"ט

שלו' יצחק עזריאל דאסקאל

מאמרים נחמדים, ע"ד דרוש מיוסדים, כפתור ופרה משוקדים

פרפראות לחכמה

בגמ' (תענית ה:) יעקב אבינו לא מת, ואיתא במס' חולין גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם, ולפי"ז יש לומר דכיון דהאבות מתו והם גדולים יותר מבחייהם, ויעקב אבינו המובחר שבאבות לא מת, נמצא שהוא שוה להם, ואפשר לקבור זה אצל זה, וזשה"כ "ושכבתי" עם אבותי היינו שכיבה לבד ולא מיתה, וממילא וקברתני בקבורתם שתוכל לקבור אותי ליד אבותי, ולא יקשה כנ"ל. (חנוכת התורה)

☆☆☆

ראה פניך לא פללתי והנה הראה אותי אלוקים גם את זרעך. יל"פ עפ"י דאיתא בגמ' (יבמות ס:) סימן לעבירה הדרוקן ופרש"י דפניהם של עובדי עבירה מוריקים, והנה איתא במס' שבת דמי שפניו מוריקות תקנתו לשתות כוס של עקרי, אך השותה כוס של עקרי אינו מוליד יותר, וז"ש יעקב ראה פניך לא פללתי דהיינו שחשתי שבוודאי נכשלת בחטא ופניך מוריקות, אכן כשראיתך נתוודע לי שלא חטאת, ואין סברא לומר שחטאת ושתית כוס של עקרי, משום שהראה אותי אלוקים גם את "זרעך" דמזה מוכח שלא שתה כוס של עקרי, דא"כ הי' נעקר. (עדות ביהוסף)

ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה. וברש"י איתא למה פרשה זו סתומה לפי שכיון שנפטר יעקב אבינו, נסתמו עיניהם ולבם של ישראל מצרת השעבוד שהתחילו לשעבדם, והקשו המפורשים דאם אין הפסק בין הפרשיות מנין לו לרש"י שיש כאן פרשה נפרדת אולי הוא באמת פרשה אחת, אך נל"פ שבפרשת ויגש מסיים ויאחזו בה ויפרו וירבו מאוד, וידוע מה שאחז"ל שהריבוי התחיל רק כאשר החלו המצרים לשעבד את ישראל, כמ"ש וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרו, עוד מבואר במדרשים שהשיעבוד לא התחיל כל זמן שאחד מהשבטים הי' קיים, וכמ"כ הריבוי לא התחיל בזמן שהשבטים היו עדיין, דהא בהא תליא כנ"ל, וכמאמרה"כ יומת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא ורק אח"כ ובני ישראל פרו וישרצו וכו', ומעתה קשה מדוע נאמר ויפרו וירבו מאוד עוד לפני מיתת יעקב אבינו, אך יש לומר דאין מוקדם ומאוחר בתורה, אולם על זה יקשה דאין אומרים אין מוקדם ומאוחר בתורה בחד ענינא דהיינו בפרשה אחת, דאז מה שמוקדם מוקדם ומה שמאוחר מאוחר, ומה לקח רש"י ראי' ששתי פרשיות הן, אף אם אין הפסק ביניהם, ומעתה שפיר הקשה לו למה פרשה זו סתומה. (בכור שור. פסחים)

☆☆☆

אל נא תקברנו במצרים ושכבתי עם אבותי ונשאתני ממצרים וקברתני בקבורתם. ויל"פ דהנה רש"י"ל כתב לפרש מה שאמר יעקב אל נא תקברנו במצרים, דסופה להיות עפרה כינים ומרחשין תחת גופי, ושלא יעשוני מצרים ע"ז, ושאין מתי חי"ל חיים אלא בצער גלגול מחילות, והנה לטעם ראשון ושני הי' די לשאת אותו רק ממצרים, ואין צורך להביאו לארץ ישראל, אבל לטעם השלישי ההכרח לשאת אותו לא"י דייקא, והנה המפ' כתבו רמז לתחיית המתים, מדמצינו מיתה בלשון שכיבה, ושכיבה משמע על מנת לקום דבתוכה כתוב אשר שכב לא יוסיף לקום, ומשמע דסתם שכיבה סופו לקום, וזהו כוונת הפסוק אל נא תקברני במצרים, דבמצרים וודאי לא תקברני, דהא יש בה כל הטעמים, ומ"מ "ושכבתי" עם אבותי ושכיבה הוא ע"מ לקום בתחיית המתים ואיכא צער גלגול מחילות, ומשום הכי ונשאתני ממצרים וקברתני בקבורתם דייקא.

(אפריון בשם המהר"ם א"ש)

☆☆☆

ושכבתי עם אבותי ונשאתני ממצרים וקברתני בקבורתם. וקשה דכפל הלשון למ"ל אך יל"פ עפ"י דא"י בגמ' (סנהדרין מ"ז ע"א) דאין קוברין רשע אצל צדיק, וכמ"כ מצינו בהרבה מקומות שאין קוברין צדיק אצל צדיקים הגדולים ממנו, ואיתא במדרש שיעקב הי' המובחר שבאבות, וא"כ קשה למה ביקש יעקב ושכבתי עם אבותי הא אין קוברים זה אצל זה, אך י"ל דאיתא

פרח מטה אהר"ן

בשיר ושבחה וחלל, נגדך את ידידי האגד
המוכתר בתשבות אשר און למלל, תורה יר"ש
וחסידות אצל שזורים, פעליו הגדולים נודע בשערים,
מרבך להיטיב לאנשים, ידידי רב לו לבוא בעזרתנו
בעבודת הקדשים,

הר"ר אהרן מאיר ווייס הי"ו

לרגל שמחתו בהולדת צאצאיו שיחיו למז"ט

יח"ר שתוכה לגדלם ולחנכם על מבעי התורה, מתוך
רב שמחה ואנורה, וראתה בגנים לבגד, עוסקים בתורה
ובמצוות כאוות נפשך, אכ"י.

המאמרים מקיב"ב ידיוניק מוקיניק

נפלאי יעקב פאלאטשק ואל כפ

ישיבת מהרי"מ

דרבינו יואל מסאטמאר

קרית יואל בני ברק
נתיסדה ע"י כ"ק רבינו הקדוש זיע"א - בנשיאות כ"ק מרן הגה"ק שליט"א
בראשות מוריניו הגה"צ ראש ישיבתינו שליט"א

לישרים נאווה תהילה

לרגל עליותינו לשבות את השב"ק פר' ויחי באתרא קדישא מירון בשבת אחים גם יחד בצוותא חדא
ובראשות הרמ"ם והמנהל רוחני שליט"א
הננו בזה בברכת הודא"ה ומזמור לתוד"ה מעומק הלב לכל אלו שנטלו חלק והשתתפו בהוצאות השב"ק

להני תרי צנתרי דרהבא, שותפים לדבר מצוה במסירות רבה

מוה"ר **ברוך משה פינקלשטיין** חי"ו

ומוה"ר **שמואל דוב קליין** חי"ו

מנהלי אירגון "שעות הרשב"י

אשר נדבו המשקאות לשב"ק

ידידינו הרבני הנעלה והנכבד, רודף צדקה וחסד

מוה"ר **יצחק אייזיק ווייס** שליט"א

אשר השתתף בהוצאת השב"ק

ידידינו הרבני הנעלה והנכבד, רודף צדקה וחסד

מוה"ר **פסח ראטה** שליט"א

אשר השתתף בהוצאת השב"ק

ידידינו הרבני הנעלה והנכבד, רודף צדקה וחסד

מוה"ר **ישראל יעקב שפילמאן** שליט"א

ובנו מוה"ר **מרדכי מנחם שפילמאן** שליט"א

אשר נדבו כל הדגים לשב"ק

ידידינו הרבני הנעלה והנכבד, רודף צדקה וחסד

מוה"ר **מנחם שלמה פרידמאן** שליט"א

אשר השתתף בהוצאת השב"ק

ידידינו הרבני הנעלה והנכבד, רודף צדקה וחסד

מוה"ר **שלמה זלמן דאסקאל** שליט"א

אשר השתתף בהוצאת השב"ק

אחרון אחרון חביב, יתברכו הני עוסקים בצרכי ציבור באמונה, ובמסירות רבה ונכונה

חברי הנהלת המוסדות הע"י

שנטלו חלק ניכר בהוצאת השבת

זכות התנא האלוקי רשב"י יגן בעדם שיתברכו בכל משאלות לבם לטובה, ותהי משכורתם שלימה מעם ה',

להוושע בברכה והצלחה, בריבוי והמשכה, ולשפע של שמחה, וכמ"ס

הכו"ח בברכה מרובה, ובהכרת טובה

רבנן ותלמידיהו

הנהלת הישיבה

ענינים נפלאים, בסוגיות ובפלאפולים, שמקורותיהם בפרשת השבוע נמצאים

ודרשת והקרת

ובדברי יואל פ' שמיני כתב לתרץ עפ"י מש"כ בערבי נחל בפרשתן דהא דצריכין כפרה על מחשבת עבירה זה דוקא בחטא שבין אדם למקום אבל אם את חושב לעשות לחבירו רעה ועושה עמו טובות אין בזה שום חטא ולפי"ז מיושב דבנדרים או באכילת חזיר צריך כפרה דהוי חטא כלפי שמיא אבל במכירת יוסף דהוי בין אדם לחבירו ויצא מזה טובה גדולה א"צ שום כפרה. ובעמק הנצי"ב על הספרי פ' מטות כתב בביאור הדבר שצריכה כפרה דלכאורה ס"ד בשלמא בעובר על איסור דאסרי' רחמנא בשאט נפש צריך סליחה אף שלא נתקיים מחשבתו דהרי מכ"מ דבר ה' רצה לעבור אבל נדר דהוא איסורא דמונה אחפצא וגם עקרו אינו אלא על פני מה לי שרצה לעבור על נדרו כיון דמכ"מ לא עבר ודומה לאיסור שבממון שרצה לגנוב ולא עלה בידו הרי אינו חייב כלום לזה המשיל התנא לחזיר וטלה דכיון דאסרה רחמנא דומה ממש לחזיר דמכ"מ איסור גברא ג"כ אית בי' עיי"ש ולפי"ז יש להעיר בזה דהרי כתיב וגונב איש ומכרו ועברו אמימרא דרחמנא וי"ל דכיון דהיה קודם מתן תורה לא שייך בזה רק כוונת הדבר וכיון שהיה לטובה אין בזה שום חטא. עוד כתב שם בדברי יואל לתרץ דהם עשו כל מעשיהם ע"פ תורה כמו"ש המהרש"ם דדנו אותו כמורד במלכות בית דוד או הנביא שקר ועוד וא"כ הרי מחשבתם היה לעשות מצוה אלא שטען בדבר ולמעשה יצא מזה ג"כ טובה גדולה להחיות עם רב כגון דא הדבר פשוט וכו"ע מודי שאין צריכים שום כפרה דחשבו לעשות מצוה ובפועל ג"כ עשו מצוה ולפי"ז צ"ל דמה שהביא האוה"ח הק' משל למתכוון להשקות לחבירו כוס מות והשקוה כיס יין מייירי ג"כ באופן שחשב שהוא מצוה עיי"ש ומדויק הדבר בלשון הפסוק לפי"מ שפי' הספורנו אתם חשבתם עלי רעה שחשבו שהוא עושה רעה ואלקים חשבה לטובה וכו' בזה אמרי להם דכיון שהם חשבו שהוא עושה רעה סברו שמצוה הם עושים ואלקים חשבה לטובה להחיות עם רב וע"כ אין בזה שום חטא. אכן בנזר הקודש כתב דלכן בכה ר' עקיבא דוק בפסוק זה דעשרה הרוגי מלכות נהרגו משום חטא מכירת יוסף ור"ע נהרג באופן הקשה משהיה גלגול שמעון שהוא היה ראש המדברים וע"כ אם בחישוב לעשות עבירה ולא יצא לפועל אינו נענש א"כ אין צריך כפרה על חטא מכירת יוסף דיצא מזה טובה אבל כיון שהגיע לפסוק זה בכה דראה דצריך כפרה גם אם רק חישב לעשות איסור אף שלא יצא לפועל א"כ גם הוא ינהג עיי"ש ויעי' ישמח משה בפרשתן מש"כ בזה.

בפרשתן ואתם חשבתם עלי רעה אלקים חשבה לטובה למען עשה ביום הזה להחיות עם רב. ובאוה"ח הק' ב' והרי זה דומה להמתין להשקות חבירו כוסמות והשקהו כוס יין שאינו מתחייב כלום והרי הם הטובים וחכמים גם בדיני שמים והקשו המפרשים מהא דאמרינן בנזיר דף כ"ג ע"א ת"ר אשה הפרה וה' יסלח לה במה הכתוב מדבר באשה שהפר לה בעלה והיא לא ידעה הכתוב מדבר שהיא צריכה כפרה וסליחה וכשהיה מגיע ר"ע אצל פסוק זה היה בוכה ומה מי שנתכוון לעלות בידו בשר חזיר ועלה בידו בשר טלה טעון כפרה וסליחה וכו' ולפי"ז ג"כ הכא אף דאלקים חשבה לטובה אבל כיון שהם חשבוהו לרע הרי צריכין כפרה ולמה כתב דפטורים גם בדיני שמים.

ותירץ בשו"ת בית יצחק יו"ד ס' ח' דאם נתכוון לאיסור ונודמן לידו רשות בזה אמרינן דצריך כפרה אבל אם נודמן לידו מצוה פטור לגמרי וע"כ כיון דיצא עיי"ש טובה במקום הרעה שפיר פטורין גם מדיני שמים וביאר בזה הא דבנזיר אמרינן כן בפשיטות ובמנחות דף ס"ד ע"א פליגי בזה דגרסינן שם שמע שטבע תינוק בים ופרש מצודה להעלות דגים והעלה דגים חייב, להעלות דגים והעלה תינוק ודגים רבה אמר פטור ורבה אמר חייב רבה אמר פטור זיל בתר מעשיו ורבה אמר חייב זיל בתר מחשבתו עכ"ד הגמ' וכתב דבזה שאני דעלה בידו מצוה וע"כ ס"ל לחד דפטור עכתו"ד, אכן לפי"ז הרי הדבר תלוי במחלוקת ועוד הקשו עליו דלפי"ז למ"ד זיל בתר מחשבתו חייב מיתה ובנזיר הרי לכו"ע אינו חייב מלקות ע"ז אבל הדבר פשוט דהכא הרי נתכוון להעלות דגים והעלה דגים רק עם זה העלה תינוק ג"כ וע"כ ס"ל לרבה דחייב אבל אם לא העלה רק תינוק בוודאי פטור ממיתה ול"ד להא דנזיר דשם הרי לא עשה שום איסור וכמו"כ י"ל גם בדברי האוה"ח הק' דבמנחות ס"ל לרבה דחייב כיון דעושה העבירה שחשב רק דנודמן לידו מצוה דהב"י אבל אם נודמן לידו רק מצוה לכו"ע פטור לגמרי גם מדיני שמים.

ובעצם ביאור סברתו למה יהא פטור לגמרי כשנודמן לידו מצוה י"ל לפימש"כ בחתם סופר פ' מטות דהקשה מהא דאמרינן דצריך כפרה דא"כ למה כתב וה' יסלח לה הא הקב"ה אינו ותרן וכתב דמייירי דנזירות דחיו קרבין על שציער עצו מן היין וזה בעצם הוי חטא וע"כ בזה שעברה הוי כתיקון על החטא וע"כ אינה צריכה כפרה ולפי"ז י"ל ג"כ בזה דכיון שנודמן לידו מצוה הוי כפרה על מחשבתו וע"כ פטור אף מדיני שמים.

לעילוי נשמת

האה"ח מרת **אסתר פארקאש** ע"ה
ב"ר מנחם ישראל ז"ל
גלב"ע ה' אדר

לעילוי נשמת

האה"ח מרת **גיטל האראוויטץ** ע"ה
ב"ר יצחק ז"ל
גלב"ע י"ז טבת

התאחדות אנרכים דחסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

קרית יואל - בני ברק

שובו בנים שובבי"ם

הננו מודיעים בזה לכל אנשי שלומינו הע"י
כי כמדי שנה בשנה תתקיים במשך שבועות שובבי"ם הבעל"ט

מנין תהלים

בכל יום חמישי בשעה 3:00 אחה"צ

בבית מדרשינו בשיכון

ולאחמ"כ בשעה 4:45 תפילת מנחה וקריאת ויחל

אלו שמתענים צריכים לקבל תענית כמבואר בשו"ע בתפילת מנחה ביום רביעי

כמו"כ מפרסמים אנו בזה את

רשימת מניני התהלים בציבור המתקיימים בבית מדרשינו

- בכל ליל שישי בשבועות שובבי"ם - בשעה 11:45 בהיכל הביהמ"ד
- בכל יום שישי בכל שבועות השנה - בשעה 4:00 לפנות בוקר בהיכל הביהמ"ד
- בכל יום שישי בשבועות שובבי"ם - בשעה 5:15 לפנות בוקר בחדר א'
- בכל יום שב"ק בכל שבועות השנה - בשעה 5:45 לפנות בוקר בהיכל הביהמ"ד
- בכל יום שב"ק בשבועות שובבי"ם - בשעה 6:30 בבוקר בחדר א'

ויה"ר שימלא ה' כל משאלותינו לטובה ולברכה ויקבל את תפילתינו ברחמים וברצון, אמן

בכבוד רב

הגבאים

הלכות ודינים, מפסקי הראשונים והאחרונים, עם תוספת ביאורים וטעמים שונים

חוקים להורותם

הלכות שמיטה (י)

נערך ונסדר ע"י הרב יהואל מייכל אברהם פרידמאן שליט"א

דמי שביעית

לאדם אחר, אז אמרי' שאין המעות נתפסים לקדושה (רמב"ן שם), או אפי' כשמשלם כשהפירות עדיין אצל הלוקח, ג"כ אין נתפסים הכסף בקדושה, כיון דהקונה כבר קנה הפירות ואין המוכר יכול לחזור אזי כבר נחשב לפרעון חוב (תוס' שם)).

כסף המצוי בשוק בשנת השמיטה

סתם מעות המצויים בשוק בשנת השמיטה אין חוששים שמא הם דמי שביעית, דהיינו שמא שילמו אותם תמורת פירות שביעית, משום שרוב מעות שבשוק אינם דמי שביעית ואין לחשוש בזה (שו"ת מנח"י ח"ו סי' קכ"ט).

המקבל עודף ממוכר שיש ברשותו דמי שביעית, כגון שקונה חפץ בחנות המוכרת פירות או דברים שאין הם קדושת שביעית ביחד עם פירות שיש בהם קדושת שביעית באופן שהדמים נתפסים בקדושה, (שאינם מוכרים כפי החנויות שע"י השגחה), ויש לחשוש שמא העודף שקיבל הם מדמי שביעית, י"א שבעודף שהוא מקבל צריך לקנות דברי מאכל ולאכולם בקדושת שביעית או לחללו על מאכל שהוא חולין ולאכולו בקדושת שביעית (שו"ת מנח"י שם, ותוכ"ד שאפי' אם רוב הכסף שבידי המוכר אינם מקדושת שביעית עכ"ז יש לחוש, דאין כסף זה מבטל את דמי השביעית כיון ששביעית אינה בטילה מין במינו שהיא דבר שיש לו מתירים לאכולו בקדושת שביעית).

וי"א שהעודף שהקונה מקבל אינו בקדושה, כיון שהמעות שהמוכר נותן לעודף הם כתמורה להמעות שמקבל נמצא שהעודף יוצא לחולין כדין דמי שביעית שנתחללו (ס' שמיטה כהלכתה להגאון ר"מ שטרנבוך שליט"א).

בגליון בהא נכתוב אי"ה ההמשך לגבי מעות מהבנק

בי לך טוב להודות

הגעו בזה גברת מו"ס לידידי החשוב כלי מחזיק ברכה, מוכה את הרבים באגדה והלכה, שמו מחללים בשיר ורון, להעיד שבחו של אהרן, ברוך הכשרון,

הר"ר אהרן מאיר ווייס הי"ד

לרגל שמחתו בהולדת צאצאיו שיחיו

יהי שיוכח לחנכם על מבעי התורה, מתוך שמחה ואנדרה.

המאהל בלון א' יריד ש"ס

יהואל מייכל אברהם פרידמאן

המוכר פירות שביעית ומקבל כסף בעד, הכסף שהוא מקבל נתפסים בקדושת שביעית ונקראים "דמי שביעית", ומותר להשתמש בכסף רק לצורך קניית מאכל או משקה ולאכולם בקדושת שביעית.

והוא הדין אם מקבל בעד הפירות תמורה אחרת כגון מאכל וכדו' שאין בהם קדושת שביעית, אז נתפס בהם קדושת שביעית ומותר להשתמש בהם רק כדיני ההשתמשות בפירות שביעית (מתני' פ"ז מ"א, סוכה מ' ע"ב, רמב"ם פ"ז ה"א).

וקדושת שביעית חל על הכסף שמשלם עבור הפירות משדה ישראל או עבור פירות משדה נכרי להנוהגים קדושת שביעית בפירות נכרים.

כסף שבחנויות השמיטה

נמצא לפי זה דחנות ירקות המוכרת פירות שביעית, הכסף שהקונים משלמים עבור הפירות קדושים בקדושת שביעית.

חנויות שע"י ועד השמיטה - אולם החנויות
שתחת השגחת ועד השמיטה הכסף שמשלמים הקונים אינם נתפסים בקדושת שביעית, הן בפירות נכרים שהמכירה נעשית ע"י שליחות דהכסף אינו עבור הפירות אלא עבור הטירחא וממילא אינו נתפס בקדושה, והן בפירות ישראל שנמכרים ע"י אוצר ב"ד שהכסף אינו בא עבור הפירות אלא עבור הוצאות הטירחא.

אופנים שאין הדמים נתפסים בקדושת שביעית

קניה בהבלעה - כשקונה דבר הקדוש בקדושת שביעית ביחד עם דבר שאינו קדוש בקדושת שביעית, והלוקח מתנה עם המוכר שהדמים שהוא משלם הם רק בעבור הדברים שאין בהם קדושת שביעית, ואת הדברים שיש בהם קדושת שביעית המוכר נותן לו במתנה, אז אין הדמים נתפסים (גמ' סוכה ל"ג ע"א, דמוכר אתרוג ולולב ומבליע הדמי אתרוג בלולב, ופי' רש"י שימכור הלולב ביוקר עד שיתן לו אתרוג במתנה).

קניה בהקפה - כשקונה בהקפה דהיינו שאינו משלם מיד בעת המכירה עבור הפירות, אלא מתחייב לשלם לאחר זמן, אזי לא ניתפס הכסף בקדושת שביעית, דאז הכסף אינו כחלק מהמקח אלא כתשלום חוב (גמ' ע"ז ס"ב ע"ב, ונחלקו הפוסקים אי רק היכא שהקונה משלם המעות רק לאחר שכבר אכל את הפירות, או לאחר שמסרם

קול דרנאחרותינו

ויחי

יב

ישיבה קטנה דרבינו יואל מסאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א - בראשות מורינו הגה"צ ראש ישיבתנו שליט"א
זכרון מאיר - בני ברק

שי"ר וקול תודה

מעומקא דליבא, נשגור בזה ברכת מזל טבא, לכבוד מע"כ מגיד שיעורינו האי צנתר דדהבא, גריס בהוויות דאבינו ורבא, סיני ועוקר הרים, צולל במים אדירים, ומעלה מרגניתא טבא בשיעוריו היקרים, חכו ממתקים, וכולו מחמדים, ותהי ידיו אמונה, במסירות בדעת ובתבונה, להעלותינו בתורה ביר"ש ובכל מידה נכונה,

הרה"ג ר' יואל שווארץ שליט"א
ר"מ בישיבתנו הק'

לרגל שמחתו בהולדת בנו נ"י ל'מזל טוב

וזאת הברכה, יה"ר מאלוקי המערכה, יצו ה' כחה, שיזכה מעב"ת לראות ולרוות תענוג ונחת דקדושה, ממנו ומשאר יוצ"ח במידה גדושה, ויזכה עוד רבות בשנים, דשנים ורעננים, לדלות לתלמידיו הנאמנים, מבארם של הראשונים והאחרונים, ויפיץ מעיינותיו חוצה, לתלמידיו המוקירים שמו בהערצה, ויראה פרי בעמלו, כפי רב מסירות פעלו, ואך טוב וחסד ירדפוהו כל הימים, עדי נוכח לשמחת עולמים, בביאת משיח צדקינו ומלכינו בראשינו, במהרה בימינו, אמן.

כ"ד העברכים בלוג"ח תלפידיו הנאמנים בשיעור א' דישיבה קטנה דרב"י פסאטמאר ב"ב
פשה יודא הי"ש, ברוך אקער, שלפה הייפלוק, שפחה יו"ט גרין, יהושע ראטה, חנוך זונדל פיינעווערגער, ברוך יצחק ווייס, בן ציון איצקאוויטש, יואל יוסף ווייס, יצחק יודא ראזנבערג, פשה אל' ווייסהויז, שפעון קליין, בנימין אלטער יאזשעק, יעקב כהן, ערדכי פענדל פרידמאן, יצחק אליעזר היילבוין, דוד פאשקאוויטש, פנחס פענדל שפילפאן, שמואל שלפה ווייסהויז.

קול רינה וישועה

בקול ששון ושמחה, נשגור בזה רב ברכה, קדם מע"כ אבינו - חותנינו האי גברא יקירא, גריס באורייתא תדירא, ויעק"ב איש תם יושב אהלים, שמו הטוב משבחים ומהללים, תמים בדרכיו וחסיד במעשיו, נערץ ואהוב על כל מכיריו,

מוה"ר יעקב טייכמאן שליט"א

ומנשים באהל תגורך אמינו - חמותינו החשובה שתחי' לאיט"א

לרגל השמחה השרויה במעונם בהולדת הצאצאים שיחי

אצל חתנם כבנם גסינו יקירינו, הצמוד באהבה בקירות לבבינו,
האבר"ך כמשמעו וכמדדשו, תורה וחסידות היא רכושו, ברוך הכשרון, הכשר ויתרון,
הר"ר אהרן מאיר ווייס הי"ז

וצרופה בזה ברכות במלוא הטנא רבבה, שמשמחה זו יושפע לכם שמחות לעד במידה מרובה, ותזכו לראות ולרוות מהם ומכל יוצ"ח רב תענוג ונחת, מתוך אושר ועושר בבת אחת, וכט"ס.

כעתידת וברכת בניכם - חתניכם

מנחם מענדל אליהו, שמחה יהושע, יהודה, משה, ישראל, פנחס, יואל, שאול יחזקאל, טייכמאן.
שמואל צבי ראזמאן, אהרן אליהו שטיינבערג, דוב שטיינבערג

תולדותיהם של צדיקים ומעשיהם הטובים של בעלי ההילולא אשר בשמותם נקובים

הילולא דצדיקא

הגה"ק רבי צבי אלימלך בן רבי פסח זי"ע מדינוב
בעמח"ס "בני יששכר" יומא דהילולא י"ה טבת (תר"א)

פעולם הרבנות

שימש ברבנות בכמה עיירות ריבאטיטש סטריזוב האלישיץ דינוב ובשנת תקפ"ה עזב את מדינת גאליציה והתיישב במדינת אונגארין ועלה לכהן פאר בעיר מונקאטש ושם במונקאטש תיקן תקנות רבי יהושע בן גמלא והקים תלמידי תורה לבני עניים והוציא קונטרס בשם תמכין דאורייתא ששם מבאר כל הענין באריכות, ומביא שם בשם מהר"י יעב"ץ שכל הגירוסים של ספרד ופורטוגאל באו בשביל שלא השגיחו על בני עניים שמהם תצא תורה, והקים לצורך זה קופה בשם קופת תמכין דאורייתא וחייב את כל בני העיר לשלם כל אחד לפי ערכו, ומי שעשה שמחה הי' צריך לשלם להקופה כפי ערך השמחה שהכין, והתקנה והקופה נמשכו גם לימים ושנים רבות אחר פטירתו, בשנת תקפ"ט עזב הרבנות במונקאטש וחזר לגאליציה לעיר דינוב ושם נשאר עד סוף ימיו.

אחרית ימיו

בשנת תר"א ביום י"ג טבת נולד בן לבנו והודיעו לו ע"י שליח להזמינו לברית ולשאלו לו איזה שם יקרא להנולד במז"ט, ושלח להם בחזרה ע"י שליח שעל הברית לא יוכל לבוא, ובשולי המכתב כתב אשר שאלתם מאתי אודות קריאת השם לבן הנולד לכם, עוד חזון למועד, ולא הבינו פירוש המילים עוד חזון למועד, וביני לבני ביום ח"י טבת נסתלק לגנזי מרומים אז הבינו כוונתו וקראו בשם צבי אלימלך. כמה זמנים לפני הסתלקותו אמר תורה על הפסוק תקבר בשיבה טובה הנאמר לאברהם אבינו ע"ה והי' לפלא בעיני השומעים ואח"כ כשנפטר בחודש טבת הבינו שרמז הנוטריקון של ת'קבר ב'שיבה ט'ובה שהיא טבת שגם אאע"ה נפטר בחודש זה כמובא בס' קרנים.

כסא דברכתא

בשורות אחדות מועט המחזיק את המרוצה, אגודת צוה ברכת מולא, טבא, בכל לשון של חיבה, קדם חברי וידידי האני צעיר ודחבא, מופלג בהזיות דאגני ורבא

הר"ר אהרן מאיר ווייס הי"ו

לרגל שמחתו בהולדת צאצאיו שיחיו

יחיד שיזכה לעולם לשם ולתהילה, באנשר ועושר בלולה.

כסאגיא וברכתא יצידך
נפלאי מאיר ווייס

נאלה תולדות

הרה"ק רבי צבי אלימלך מדינוב זי"ע נולד בשנת תקמ"ג לאביו ר' פסח יאנוועניקער ולאמו שהיתה בת אחותו של הרה"ק ר' אלימלך מליזענסק זי"ע ונקרא שמו בישראל "צבי אלימלך" עפ"י מעשה שהיה שאמו סבלה הרבה מצער גידול בנים ולא נתקיימה אצלה זרע של קיימא ובאה לפני דודה הר"ר אלימלך שיברכה בזש"ק, והבטיח לה בן שיאיר את העולם בתורתו ובקדושתו, וביקשה שתקרא את הבן הנולד בשם "אלימלך" על שמו, ובשנה ההיא נולד לה בן, וכאשר הי' קשה לה לקרות על שמו של דודו שהי' עוד בחיים חיותו, על כן קראה שמו "צבי אלימלך", וכאשר גדל הילד הביאה להר"ר אלימלך ויאמר לה הר"ר אלימלך "א הירש איז נישט קיין מלך" אילו היית קורא אותו אלימלך הי' כמוני ממש, אבל אעפ"כ זה הקטן גדול יהי' ויאיר בתורתו וקדושתו בכל העולם.

בצל רבותיו

הבני יששכר הסתופף בצילים של ארבעת אבות החסידות בדורו, רבו הראשון היה הרה"ק הרבי ר' מנחם מענדל מרימינוב זי"ע שקירבו מאוד והיה נמנה על גדולי תלמידיו ולאחד מבחירי החב"דא. לימים ביושבו על מדין כרב ומורה בק"ק ריבטיטש התוודע אל החוזה הק' מלובלין זי"ע והפך לתלמידו המובהק, רבו הק' בהכירו את גדלות רוחו העריכו והעריצו עד למאוד, ואף כיבדו פעם לומר תורה על שולחנו הטהור. פעם בהיותו בלובלין שמע מפי רבו החוזה שאמר בשלחנו הטהור בעת רעוא דרעוין "ששמע כרוז מן שמיא שכל מי שהוא בדורו של המגיד מקאזניץ ולא יראה פניו, לא יזכה לראות פני משיח צדקינו", כששמע זאת הרה"ק הבני יששכר זי"ע נסע תיכף ומיד להמגיד מקאזניץ, ולא נתעכב בדרך הילוכו בשום מקום, כי פחד שמא בכל רגע יוכל לבוא משיח צדקינו, ובהגיע נכנס מיד אל ביתו, ומצא שם אנשים רבים עומדים סביב למטתו, ומחמת גודל הצפיפות לא הי' ביכלתו להתקרב אליו, על כן עלה אל איזה ספסל, והנה הוא רואה שהמגיד מגביה את עצמו קצת ואומר אליו: בראי' בעלמא קנה. כן היה נוסע לעתים קרובות אל הרה"ק מאפטא כשכיהן עדיין ברבנות בעיר קאלבסוב. והוא הגבר האדם הגדול שהעביר לדורות הבאים בכתב מורשת גדולה, מה שקיבל בתורת החסידות מרבותיו הקודשים ומרבותיהם עד הבעש"ט הקדוש.

קול צהלה ורנה שפתינו תרננה

מעומקא דליבא, נשגר בזה ברכת מזל טבא, לכבוד ראש בית אבא, אבינו – הותנינו יקירינו, הצמוד באהבה בקירות לבבינו, ומסור בלב ונפש למענינו, האדם היקר באנשים, משליך עצמו מנגד למען מוסדותינו הקדושים, ביתו פתוח לרווחה לכל מבקשים, לבו ער וחם לכל דבר מצוה, בלי גבול וקצבה, משנתו קב נקי ורחבה,

הרה"ח ר' משה חיים ווייס שליט"א

ומצשים באוהל תבורך אמינו - חמותינו החשובה שתחי'

לרגל השמחה השרויה באהלינו, בעזר צורינו וגואלינו, קול רינה וישועה במשפחתנו, בהולדת הצאצאים שיחיו

אצל אחינו בשרינו, הצמוד באהבה בקירות לבבינו, מסור בכל עת למענינו, אהוב ומבורך בפי כל הבריות, מופלג בתורה וחסידות,

הר"ר אהרן מאיר ווייס הי"ו

והברכה אחת היא לכבוד זקנינו החשובה

מרת שווארטץ שתחי'
לאויט"א

והנה כי כן יבורך גבר ירא ה' זקנינו, עטרת תפארת משפחתנו, זקן ונשוא פנים, מופלג בדעת זקנים ונבונים,

הרה"ח המפואר ר' יהושע ווייס שליט"א
ונוו"ב זקנינו החשובה שתחי' לאויט"א

יה"ר שתזכו לראות ולרוות מהם ומכל יוצאי חלציהם, תענוג ונחת במלוא חפניהם, ומשמחות אלו יושפע לכם שובע שמחות באהליכם, לאורך כל ימי חייכם, מתוך אושר ועושר והרחבת הדעת, ברכה והצלחה בכל עת, אכ"ר.

כעתירת וברכת בניכם – חתניהם, נכדיכם

אברהם ישעי', צבי יודא (אנטווערפן), יצחק שפעון, עזריאל, יואל (קריית יואל), אליעזר שפעון (לאנדאן), ווייס. אליהו זאב יאקאב, חיים פענדל יאזשעק, אברהם יהושע יאזשעק, שלמה אהרן ווייס.

בי לך טוב להודות

בשיר וקול שבת, ברכת מזל אגדך, קדם ידידי האגדך החשוב והנעלה, מופלג בכל מעלה, תורה יר"ש וחסידות אצלו כלולה, משליך עצמו מעד לחשיב לזולת יומם ולילה,

הר"ר אהרן מאיר ווייס הי"ו

לרגל שמחתו בהולדת צאצאיו שיחיו

יהי שיוכה לעולם ולחנכם לתורה ולחופה ולמעשים וכטיס

כעג"ה זכר אגדך אוקיך

פרייז יאקא פול

יברך את בית אהר"ן

מעומק חלב, אגדך בזה ברכת מזל טוב, וברכות לרוב, קדם ידידי וחברי האגדך החשוב והמהולל, אהוב ונערץ בפי כל, מזכה את הרבים ומרווח צמאנו, במעשי ידי הברכים בתפארת וגאון.

הר"ר אהרן מאיר ווייס הי"ו

לרגל שמחתו בהולדת צאצאיו שיחיו למז"ט

יהי שתזכה לעולם ולחנכם לתורה, ואך ששון ושמחה בבית יחי שורה, ותזכה להמשיך בפעליך הכבירים, ותמיד נספר תהילתך בשערים.

כעתירת וברכת יגיבך אוקי פאזלתיק

יואן פריינג

ולשמך נאה לזמר

בקול רינה וגילה, אגדך את ידידי היקר והנעלה, מופלג בכל מעלה, עסקן נמרץ לכל דבר שבקדושה, ברב מרץ ונעזרה נפישא, מרבה לחשיב עם אחרים במידה קדושה,

הר"ר אהרן מאיר ווייס הי"ו

לרגל שמחתו בהולדת צאצאיו שיחיו

יהי שיוכה לעולם ולחנכם לתורה ולחופה ולמעשים וכטיס

כעג"ה זכר אגדך אוקיך

דוד יואל קליין

דבר בעתו

לקט אמרי קודש מפי צדיקי וקדושי עליון.
בגודל קדושת הימים הבעל"ט וסגולתו

גודל מעלת ימי השובבי"ם

א' ימי קריאת פרשיות שובבי"ם, ב' ימי ספירת העומר, והנה בימי ספירת העומר, יש לכוון בכל יום לתקן ספירה אחת, ודא לאו כל מוחא סביל, ומה שאין כן בימי קריאת פרשיות שובבי"ם, וזהו שאמר "מונה מספר" ימי ספירת העומר, זה "לכוכבים" לבני עליה, אך "לכולם" הזמן הוא "שמות יקרא" כשקוראים פרשיות שובבי"ם.

וטעם הדבר יתבאר לך ממה שביארנו בענין גלות מצרים כי אותם שנשתעבדו בגלות מצרים היו אותם הניצוצות של הנשמות שנפגמו על ידי אדם הראשון, וכל אלו נתקנו בגלות מצרים ההוא, ולכן בזמן הפרשיות אלו, יש בהם סגולה לקבל תשובת האדם, ולכן הם מתחילים מן פרשת שמות, מפני שאז בפרשה ההוא היה התחלת השיעבוד ומסתיים בפרשת משפטים, וזה סוד הפסוק (ירמיה ג.) "שובו בנים שובבים" כי על ידי חטא נמסרו ניצוצות אל הקליפות ונתלבשו תוך הקליפות ונעשו שובבים, לכן עתה שובו בתשובה, והסירו אותם השובבים מתוך הקליפות, והשיבו אל הקדושה כבראשונה. (הארז"ל בשער רוח הקודש)

ידוע מה שכתבו בספרים הקדושים דבימים האלו שמתחילין פרשיות שובבי"ם, הוא מסוגל מאוד לשוב על חטאת נעורים ולתקן מדת היסוד, כי בימים האלו מתעורר התיקון שהיה במצרים שתיקנו מדת היסוד והעלו הניצוצות הקדושים לשרשן.

והנה ב' חדשים אלו טבת ושבת צריך להתנהג בהם פרישות וטהרה כמו שאמרו הקדמונים לעשות כדי שנפעול שלא יהי לס"א חלק ואחיה בהם והיפכו ג"כ הם לטובה לנו ולכן אחר עשרה בטבת שמורה על האחיה שהיה לס"א בחודש זה והיה לס"א אחיה בשמות הקדושים כביכול ומנעו השפע משמות הקדושים כי כל חודש שולט בו צירוף אחד מ"ב צירופי הוי' ולכן אחר עשרה בטבת שמורה כנ"ל מתחיל שובבי"ם שע"י שנעשה תשובה אז נבטל אחיות הס"א שיש בהם. (זרע קודש)

שובו בנים שובבים חוץ מאחר (תניגה ט.), בתיבת אח"ר מרומזים ומני התשובה שבחודש תשרי מראה ומאהבה, א' רומז על היום המיוחד בשנה יום כיפור, ח' רומז על שבת ימי הסוכות ויום שמיני עצרת, ר' רומז על ראש השנה, שובו בנים בזמני פרשיות שובבי"ם, חוץ ממה שעשיתם תשובה באח"ר בזמנים שבחודש תשרי. (עטרת ישועה)

והנה עכשיו בימי שובבי"ם ת"ת שהוא גמר של יוהכ"פ שעבירות שאין יוהכ"פ מכפר בימי השובבי"ם ת"ת יש תיקון עצום לעבירות הללו, וזהו שובו בנים שובבי"ם חוץ מאחר – היינו אפילו שפגמו כל כך שנתהווה בבחינת "אחר" שהוא חוץ מהיכלות הקדושה ח"ו – היינו הנשמה שהיא בקצה השמים – שאין להם אף בחינת שם ישראל כלל כי אם ישראל מומר שנקרא בבחינת אחר כנ"ל אעפ"כ בימים האלו גם הם ישובו ויכללו באחדות ישראל לה' אחד ע"י תיקוני שובבי"ם כנ"ל, ויעשו מאחר אחד, וזהו הדר"ת שובבי"ם ת"ת, שת"ת הוא תפארת, ותפארת גופא שהוא גוף היחוד בעצם יחוד קוב"ה ושכינתיה והחטאים שאין להם תשובה ביוהכ"פ יש לו תשובה בימים האלו בימי שובבי"ם ת"ת הנ"ל שהוא גמר היוהכ"פ שמתעורר בהם אחדות ישראל ואוריתא וקוב"ה. (שארית ישראל)

שובבי"ם הם כמו עשרת ימי תשובה והוא זמן שמקובל התפילה בבחינה כמו עשרת ימי תשובה, והנה כלל ענין שובבי"ם הוא לתקן את המידות ולקדש החושים לשמור עצמו מעצבות וכעס וגאווה. (תולדות אהרן – זיטאמיר)

הנה לאשר בשבת זו מתחילין ימי שובבי"ם לשוב בתשובה שלימה על חטאת נעורים רח"ל, והם ימי תשובה כמו עשרת ימי תשובה ממש, שעל ידי התשובה מתקנים כל הפגמים עד שמתבטל הקטיגור. (עטרת ישראל)

מונה מספר לכוכבים לכולם שמות יקרא (תהלים קמז, ד.) ידוע חוץ מהימים נוראים שזה זמן של תשובה, יש עוד שני זמנים,

לעילוי נשמת

הרה"ח ר' יוסף ביגל ז"ל

ב"ר יצחק אייזיק צבי ז"ל

גלב"ע י"ג טבת

ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת

הגאון הגדול רבי אשר סופר זצ"ל

בן הגאון שמואל בנימין הכהן סופר זצ"ל

גלב"ע י"ט טבת תרל"ב

הונצח ע"י נכדו ר' מנחם ישראל פארקאש הי"ו

קורות וסדר תקופת ימי בית שני מיוסד עפ"י מדרשי חז"ל וספרי אגדה

תקופת בית שני

י"ה

קיצור מגליון הקודם

היוונים פרצו חומות ביהמ"ק וגזרו הרבה גזירות כדי להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך, והכריזו שכל מי שיתחווה לצלם ויאכל בשר חזיר ויחדול מדת תורת משה ישאר בחיים, ומי שימאן ויסרב את פקודתם יהרג בלי חמלה, אנטיכוס מסר לפליפוס שרו שהוא ימשול ביד חזקה, ויעץ לו איך להכניע את עם קשי עורף תחתיו, שתמנע מהם לשמור את השבת, ומלחוג את חגיהם, ולמול את בניהם, וכן עשה, ויהרוג רבים מבני ישראל אשר הלכו בדרכי ה', והחיה רק את הפריצים ורשעי בני ישראל, ובימים ההם מצאו שתי נשים שמלו את בניהם, ויתלו את העוללים הרכים הנמולים בצוואריהם ואמותיהם הרגו בחרב ואת רכושם בזזו, והוספו לגזירות ולענות את בני ישראל בכל מיני צרות משונות, שגזרו שאסור להחביא ספרי קודש בתוך ביתו ומי שימצא בתוך ביתו יהרגו אותו ואת בני ביתו ויחללו את ירושלים בכל מיני טומאות וזוהמה, אבל אפי' בעת החשמות הי' קצת אור מציץ מן החרכים, ואע"פ שיוונים גזרו הוריד את דלתות בתיהם של פרושים ועוד גזרו שמי שיש לו פרה יכתוב על קרן השור שאין לו חלק באלקי ישראל, כדי שלא יהא להם מזה לאכול ולשתות ולא יכלו לשבות בכטח בבתיהם כי יראו ופחדו מפריצי היוונים, ונעשה נס שמתוך כך שדלתיהם הי' פתוחים באו חיות ובהמות ועופות כשרים מן היערות והשדות לתוך בתיהם ובתוך כך השביעו והתענגו את נפשם, וכמו כן נעשה להם נס בעת אשר אסרו לטבול במקוה שנפתח להם מעיינות בתוך בתיהם ובכך הקדישו לאביהן שבשמים, כשראה היוונים שהקב"ה עומד להם בעת צרתם שלהם חכמים ופילוסופים שהם יכבשו את דעת העם בדברים ערבים לסור מדרך אבותם, ולדאבוניו לא יכלו רבים מבני ישראל לסבול את הצרות והתלאות אשר עבר עליהם והתיוונו, אך השרידים עמדו באמונת ולא נכנעו ליוונים לשנות מדרך אבותם אפי' כקוצו של יו"ד.

נחשבו כצאן לטבח יובל:

היוונים עשו את כל מה שביכלתם להרגיל את ישראל בתכסיסי ונימוסי יון בכל מיני תחבולות שונות כדי לעקר ולאבד את שם "ישראל" מקרב הארץ, עד שבאחד מן הימים החליטו ברשעתם לרדוף ולצער את כל יראי ה' באופן פרטי, והוציאו גזר דין להרוג את יוסי בן יועזר הנשיא, אשר הוא הי' כקוץ בעיניהם שלא חת ולא הי' ירא מפניהם כלל ובכל עת מצוא היה

מחזק את לבן של ישראל לכל יתיאשו מהחשכות בה הם שרויים, אלא להרבות ולהוסיף בלימוד התורה ובקיום המצוות במסירות נפש, על כן החליטו היוונים להיפטר ממנו ושוב יוכלו לבצע את זממם הרע בקרב ישראל כחפצם באין מפריע, ובכדי לפרסם הדבר בחרו הצוררים לתלות בכיכר העיר על עמוד גבוה, לנגד עיניהם של המון עם הגויים צמאי הדם, והיום שנבחר על ידם לבצע את גזר דין הנורא, הי' יום הכיפורים שחל בשבת.

כמוך עבד את אלקיך באמת, והאם זה השכר טוב המגיע לך, שיתלו אותך בראש כל חוצות, וכך המשיך ללגלגל ממנו ולהלוץ ממצבו המר.

כשראה ר' יוסי שלא הבין יקום את דבריו שב והסביר לו שנית במותק לשונו: ראה נא, אם כה רע ומר למי שעשה רצון קונו באהבה כל ימי חייו ובסוף גורלו לסיים את חייו על עמוד התליה לעיני כל העדה, זה בוודאי מפני שחטאתי באיזה נדנד של חטא דקה מן הדקה אשר אינו עומד לנגד עיני בשעה זו, אם כן הנך יכול לתאר ולצייר בדמיוןך איזהו עונשים נוראים צפויים לאלו שעוברים על רצון ה' בכל משך שנת חייהם, ובגאווה ובזר רמסו על מצוות ה' ובתורתו הק'.

כששמע יקום דברים גלויים מפורש יוצא מפני דודו הצדיק, אחזתו חיל ורעדה, כי היטב ידע והבין על מי ירמזון דבריו, וביראה ופחד מיראת העונש התחרט על מה שהמרה את פי ה'.

יקום החליט לעשות מעשה, ופנה משם לביתו כאשר בדרך חוזר כמה פעמים על דברי דודו "אם כן למעכסיו - קל וחומר לעושי רצונו, ואם כן לעושי רצונו - קל וחומר למעכסיו", והתחיל להתכונן לסדר הכפרה אשר בחר עבורו.

יקום הכין עמוד התליה, ומתחתיו הבעיר מדורה, סביבה בנה גדר אבנים רעועה, ובתוך האבנים תחב חרב כלפי פנים של התליה, לאחר שסיים את הכנותיו עלה יקום על הגרדום וקרא בקול "שמע ישראל" ופסקו יחוד, ואז תלה עצמו בחבל התליה אשר הכין לו, ומשקל גופו הכביד על החבל וגרם לפקיעתו ונפל התליה לחרב שנכנס לתוך לבו וגופו התחיל לשרוף מהמדורה ובתוך כך נפלו עליו הגדר של אבנים, וכן עשה בעצמו ארבע מיתות בית דין, כאשר הוא מבקש ומתחנן להשי"ת שיכפר לו על כל עונותיו אשר עשה במוזיד.

בעת ההוא המשיך דודו ר' יוסי בן יועזר לעשות את דרכו אל עבר עמוד התליה, בעת אשר נחו קצת בדרך התנמנם, כאשר קם ראו על פניו חיוך של קורות רוח, התלמידים פנו אליו ושאלוהו לפשר את חיוך על פניו, ולשמחה מה זו עושה בשעה גורלית כזו, אמר להם ר' יוסי הבה ואספר לכם, האם מכירים אתם את יקום איש צרורות, אותו יקום הקדימני בשעה קלה להכנס לגן עדן.

התלמידים השתוממו למשמע אזהבם, וכי מהיכן זכה איש צר ואויב הרע הזה להכנס לגן עדן, אך כאשר מצאו את גופו של יקום מות במיתה כזה, אז הבינו כי בוודאי שב בתשובה שלימה ואף כיפר כל עוונותיו בארבע מיתות בית דין, ואז התחוויר להם המאמר "בשעה קלה הקדימנו לגן עדן".

המשך יבוא א"ה

ביום המיוחד התקבצו אלפי תלמידיו של ר' יוסי בן יועזר, ועמם רבבות מ ישראל שומרי התורה אשר נותרו באמנים לה' ולתורתו, וכולם הצטרפו סביב חומות בית הסוהר ובכו בכי רב ודמעות נשרו מבין ריסי עיניהם, המצב הוא איום ונורא, המנהיג הגדול הדור עומד להיות מוצא להורג ה"י.

כשהגיעה השעה הנוראה, שערי בת האסורים נפתחו, והשיירה מלווה את ר' יוסי אל הכיכר בו עומדים לבצע את גזר דינו, העמידו התליין מלפניו משך כל הדרך בכדי שיראה בכל רגע לנגד עיניו את עץ התליה המיועד לו, אך ר' יוסי הלך רגוע ושאנן, ואף שידיו ורגליו היו אזוקות בכבלי ברזל קרן אור פניו, ואחריו הלכו בדומי' כל עם ישראל, וכך התקרבו אל עבר הכיכר הנורא.

באמצע הדרך ראו תלמידיו של ר' יוסי בן יועזר, איש הדור מראה, רוכב על גבי סוס לבן, וענני אבק מתרוממים תחת רגליו, ודיגלו מתנופץ ברוח, דבאותם הימים ה' הדגל המונף על גבו של הסוס מסמל את מעמדו של הרוכב, ועל פני הדגל אשר נשא רוכב הסוס הלכן הבחינו בנקל כי מדובר באיש מוכבד מהממשלה היוונית, וכאשר התקרב הרוכב ראו התלמידים שזה הוא יקום איש צרורות המתיוון שה' בן אחיו של ר' יוסי בן יועזר, וכולם חשבו כי בוודאי הפעיל את קשריו עבור דודו והצליח להמתיק את גזר דינו של הנשיא.

אולם תוחלתם נכזבה, וכאשר התקרב יקום אל דודו בעודו רוכב על סוסו בעיצומו של יום הכיפורים שחל בשבת קודש, פנה אליו בהתנשאות ובגאווה, ואמר לו, "ראה נא דודי את הסוס אשר העניקו לי היוונים, ומאידך גיסא התכונן "בסוסך" אשר נתנו לך, הלא הוא עמוד התליה אשר הינך עומד לסיים עליו את חיך, וראה נא איזה חיים נפלאים אני חיי, באלו שעשועים אני משתעשע מן הבוקר עד הערב, וכמה תענוגים נופלים בחלקי מדי יום ביומו, התכונן וראה את סופך המר, סופו של מי שעבד את אלקיו באמונה במשך כל ימי חייו, ובכן אמור לי מה תועלת ה' לך מעבודת אלוהיך אשר המסרת את נפשך עליו כל ימי חיך ?

ר' יוסי לא האריך בדברים, כי שקוע בהרהוריו באותם רגעים אחרונים של חייו בחשבון הנפש ובהכנות אחרונות לקראת המעבר המיוחל לו לעולם שכלו טוב, אולם הוא לא השתמש מלהשיב ליקום תשובה קצרה "אם כן למעכסיו - קול וחומר לעושי רצונו, ואם כן לעושי רצונו - קל וחומר למעכסיו, יקום לא נתפעל מדבריו ולא הבין כלל מה שאמר לו דודו, והתחיל להקניטו בדברים, ושאל אותו: על איזה טובה אתה מדבר, הלא מי

משולחן מלכים

שיחות קודש שנשמעו מפי כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

ב

יום א' פרשת לך לך תשס"ה לפ"ק

ביקורו של הגה"צ ר' צבי מאיר זילבערבערג שליט"א

ראש חבורת נחלת יעקב בירושלים עיה"ק ובמח"ס שיחות התחזקות

עם חבורת תלמידיו ומעריציו

ממש צמאים לדבר ה', אידן ווילן הערן א אידיש ווארט.
אז מיזאגט קען מען אויפטון.

ס'איז א געוואלדיג ענין.

הגר"צ"מ: און וועלכע יאר איז דער ייטב לב נפטר געווארן?

רבינו: תרמ"ג.

דער ייטב לב האט געדרוקט דעם ספר ייטב לב על התורה אן זיין נאמען, אויך דעם ערשטן חלק ייטב פנים וואס ער האט געדרוקט בחייו האט ער אויך געדרוקט אן קיין נאמען. ער האט דאס געדרוקט לעת זקנתו פארן הסתלקות.

הגר"צ"מ: מ'האט טאקע נישט געוואוסט ווער עס איז דער מחבר פון די ספרים?

רבינו: מיזאגט אז דער ערוגת הבשם איז נתקרב געווארן צו חסידות, ווייל ער האט געזעהן דעם ספה"ק ייטב לב. ער האט דאס געזעהן ביי עמיצן, ער האט מעיין געווען דעריין, און עס איז אים זייער געפאלן, ער האט נישט געוואוסט ווער עס איז דער מחבר. האט ער זיך נאכגעפרעגט, און ער איז געקומען צו פארן קיין סיגעט.

עס איז געווען דעמאלטס איינער פון משפחת ראמשילד, וואס האט זיך געפירט אז ווען א מחבר האט אים געשיקט א ספר, האט ער אריינגעשיקט געלט.

איז געווען א מעשה אין חוסט איינער האט גענומען דעם ספר ייטב לב, ער האט צוגעלייגט א שער בלאט מיט זיין אייגענעם נאמען, און ער האט דאס געשיקט פאר ראמשילד, ווי באילו ער איז דער מחבר.

ווען ראמשילד האט באקומען דעם ספר, האט ער אריינגעשיקט א סכום געלט צום חוסטער רב דער מהר"ם שיק, אז ער זאל דאס איבערגעבן פאר דעם מחבר.

רבינו פרם בשלומנו ושאל על הקבוצה הנלווית אליו רבינו שליט"א: צו וואס זענט איר יעצט געקומען קיין אמעריקע?

הגר"צ"מ: מיין שוואגער מאכט חתונה, איך בין אונטערוועגענס, איך בין שוין דא זייט מיטוואך.

רבינו: ווילאנג זענט איר נאך דא?

הגר"צ"מ: אפאר טאג.

רבינו: נו, נוצט מען כאטש אויס די צייט משפיע צו זיין? איך שמעל זיך פאר, בפרט אז מען קען משפיע זיין פאר די אידן אין אמעריקע...

הגר"צ"מ: מ'איז זיך משתדל.

רבינו: וואו זענט איר געווען שבת?

הגר"צ"מ: מיר זענען ארויסגעפארן די חברים אויף די בערג, אינעם נייעם סקווערער שמעטל. מ'האט פרובירט מחזק צו זיין.

רבינו: מ'דארף זאגן פאר אידישע קינדער! דער ייטב לב האט געלאזט צוואה "כה תברכו את בני ישראל", אזוי זאל מען בענטשן אידישע קינדער, "אמור להם", זאלסט זיי זאגן.

הגר"צ"מ: מיר האבן פונקט גערעדט אין ירושלים, אין יענע צייטן האט מען געזעהן אז דער ייטב לב האט געזאגט, עס זענען געווען זמנים וואס ער האט גערעדט גאנצע שעות פארן עולם.

רבינו: יא, שלש עשרה מידות, הג"ר שאול בראך זצ"ל [אבדק"ק קאשוי יצ"ו] רעדט דערוועגן. אין ייטב לב אליין איז נישטא אזעלכע לאנגע דרשות.

היינט האט דער עולם אנגעצויגענע גערוון, מ'מעג נאר זאגן איין שעה, די צווייטע שעה איז שוין... **אבער עס זענען דא מבקשים! זיי מיינען עס אמת'דיג, מ'ווייל הערן, מ'איז**

דער מהר"ם שיק האט דאך יא געוואוסט ווער עס האט געמאכט דעם ייטב לב, אזוי איז ארויפגעשווימען דער שווינדל.

דער מהר"ם שיק האט פארגעלערנט חומש רש"י, נאכדעם וואס דער ייטב לב איז ארויסגעקומען האט ער נאכגעזאגט זאכן פונעם ספר.

דער מהר"ם שיק מיטן ייטב לב זענען געווען זייער בידידות, דער ייטב לב האט מספיד געווען דעם מהר"ם שיק, דעמאלטס איז געווען הגה"ק ר' שמעלקע סעלישער זצ"ל, זיי זענען געווען די דריי גדולים אין דעם געגענט, חוסט, סעליש, סיגעט, האט דער ייטב לב געזאגט "וויילאנג ר' שמעלקא סעלישער האט נאך געלעבט זענען מיר געווען ווי א סגול, ווען ער איז נסתלק געווארן זענען מיר געבליבן א צירי, יעצט אז דער חוסטער רב איז נפטר געווארן בין איך געבליבן אליינס א פשוט'ער חיריק".

הגרצ"מ: איינע פון די חברים והראה על אחד משומעי לקחו שנתלזה עמו איז אן אייניקל פון רבי שמעלקע סעלישער זצ"ל.

רבינו: והראה על הרה"ח ר' יצחק טייטלבוים הי"ד מקרית יואל, און ער איז אן אייניקל פון מהר"ם שיק זצ"ל.

דער ייטב לב איז געווען ביים מהר"ם שיק, און דער מהר"ם שיק האט געשיקט זיינע תלמידים צום ייטב לב הערן די דרשות, שלש עשרה מידות וכדומה.

די בחורים פלעגן קומען צו פארן פון חוסט קיין סיגעט, מיט די באן האט מען געקענט קומען צו פארן אינעם זעלבן טאג, און צוריק פארן, ווען זיי האבן שלום געגעבן האט ער זיי געפרעגט "פון וואו קומט עטס?", האבן זיי געזאגט אז זיי קומען פון חוסט. האט זיי דער ייטב לב געזאגט "גוט איבער א פריסת שלום פאר אייער רבי", און זאגט אים אז ער זאל מתפלל זיין אז ער זאל האבן א גוטן שכן, איך זאל זוכה זיין תשובה צו טון, וועט ער האבן א גוטן שכן..."

חוסט האט געהייסן שכונות צו סיגעט. דער ייטב לב איז אים געווען מבקר חולה זיין, ס'איז באקאנט די מעשה אז דער ייטב לב האט אים געפרעגט "וואס פעלט אייך חוסטער רב?" האט ער געזאגט "כח", האט דער ייטב לב געזאגט "ס'שטייט (ישעי' ט לא) וקוי דו' יחליפו כח, דער אייבערשטער מאכט א קנין חליפין מיט די צדיקים, ער גיט זיי כח, און זיי געבן צוריק מיט עבודת ה'".

ווען דער ייטב לב איז ארויסגעגאנגען, האט דער מהר"ם שיק נישט געהאט קיין כח אים צו באגלייטן, האט ער געהייסן די תלמידים זאלן אים גיין באגלייטן, און דער מהר"ם שיק האט זיך מתמרמר געווען אז ער האט נישט קיין כח, האט ער געזאגט "באמת זאגט דאך די גמרא (ברכות ה.) אם רואה

אדם שיסורים באים עליו יפשפש במעשיו, פשפש ולא מצא יתלה בביטול תורה". האט דער מהר"ם שיק געזאגט "איך פיל נישט קיין עוון ביטול תורה".

ווען דער ייטב לב איז ארויסגעגאנגען זענען מיטגעגאנגען די תלמידים באגלייטן, האט דער ייטב לב געפרעגט "האסט געהערט וואס דער חוסטער רב האט געזאגט?", האט יענער געזאגט יא, אז דער חוסטער רב שפירט נישט קיין עוון ביטול תורה.

זאגט אים דער ייטב לב, "בטלן, ער האלט ביי פשפש ולא מצא...". דו האסט נישט דערהערט וואס ער האט געזאגט, ער האט געזאגט אז ער האלט ביי פשפש ולא מצא".

דער ייטב לב איז אים געווען עטליכע מאל מבקר חולה זיין. שפעטער איז ער געווען ביי די לוי' וואו ער האט אים מספיד געווען, עס איז דעמאלטס געגאנגען פרשת בא, האט דער ייטב לב אנגעהויבן דעם הספד "ויאמר ה' אל משה בא". דער מהר"ם שיק האט דאך געהייסן משה. דער בוכ"ע האט געזאגט פאר משה זאל ארויפקומען לישיבה של מעלה.

זייער שטארק איז געווען דאס ידידות מיטן מהר"ם שיק. **הגרצ"מ:** חוסט איז געווען ממש בשכונות צו סיגעט?

רבינו: דער חידוש איז אז דער מהר"ם שיק איז דאך געווען רב אין יערנא, פון דארט איז ער געקומען קיין חוסט. יערנא איז א קליין שטעטל נעבן פרעשבורג. חוסט איז מארמאראש אין אונטערלאנד. ס'איז דאך גאנץ א צווייטע געגענט, אנדערע מנהגים, דארט האט ער קענען געלערנט דעם ייטב לב, האט דער מהר"ם שיק געזאגט אז עס האט זיך אים געלוינט צו קומען פון אויבערלאנד קיין חוסט כדי צו קענען אזא אדם השלם ווי דער ייטב לב.

וכיכדו רבינו בפירות

רבינו: אין רב טוב (פר' בא) זאגט דער ייטב לב אויפן פסוק ולמען תספר באוני בנך ובן בנך, יעדער טאטע דארף רעדן פסח אויפדערנאכט, אבער נישט יעדער טאטע איז דאך א בעל מספר אז ער זאל קענען דערציילן, זאגט דער אייבערשטער "וידעתם כי אני ה'", דער אייבערשטער איז שכינה מדברת מתוך גרונו פון יעדן טאטע צו דערציילן סיפור יציאת מצרים.

ווען א איד שטעלט זיך אויף ברבים רעדן פאר אידישע קינדער, שיקט מען אים פון הימל אריין די ווערטער אין מויל אריין אז ער זאל קענען משפיע זיין פאר אידישע קינדער.

הגרצ"מ: דער ייטב לב זאגט דאס אויף פסח, און אזוי איז אלעמאל.

וכיכדו רבינו שיוכה להשפיע לרבים וכו'
ונפרדו לשלום

דברית קידוש

מב"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

ליל שבת קודש פרשת ויגש שנת תשס"ח לפ"ק בקרית יואל יע"א

דלא יצאו מכלל בני נח להקל, וחייבים בחומרות בני נח ובחומרות ישראל, עכ"ל. ביאור מחלוקתם, שהשבטים סברו שיש להם דין ישראל, כלומר שאמם לאה נשא יעקב בהיתר ורחל נשא באיסור, אבל יוסף סבר שיש להם דין בני נח, ונמצא שיעקב נשא את אמו רחל בהיתר ולא באיסור, וכל אחד נתן טעם לסברתו כדי שלא להוציא לעז על הורתו דהוי נולד בפסול ולא בכשרות.

אולם איתא במדרש (בר פפ"ד ס"ה) שהשבטים רצו להרוג את יוסף משום שדנו אותו על שם העתיד שעתיד ירבעם לצאת ממנו, וכתב האלגאזי בשמע יעקב (פ' וישב) דלפי מה שפירש הגאולאנטי (קול בוכים איכה ג' ל"ד) דהא דבן סורר ומורה נידון על שם סופו, היינו דוקא משום דשורשו רע, ע"ש. אם כן מה שדנו השבטים את יוסף על שם סופו, היינו דוקא משום שיוסף נולד מפסול, מאיסור שתי אחיות, ועל כן היה ראוי לדנו על שם סופו, עכ"ל. ולפי האמור נמצא דדוקא השבטים לשיטתם שהיה להם דין ישראל, אם כן נשא יעקב את לאה בהיתר ואת רחל באיסור, ועל כן בקשו לדון את יוסף על שם סופו, אבל לא הוציאו מחשבתם מכח אל הפועל, שהיו מסתפקים בדין זה שמא הצדק עם יוסף שיש להם דין בני נח, ואם כן לא נשא יעקב אבינו את רחל באיסור, ונמצא שלא נולד יוסף בפסול ואינו ראוי לדנו על שם סופו, ועל כן לא המיתו אותו רק מכרוהו.

והנה כתב בפרשת דרכים (דרוש ב) דלפי שיטת הרמב"ם (הל' מלכים פ"ה ה"ב) דבני נח אינן מצווין על קידוש ה', ואם אנסוהו לעבור על אחת ממצוותיו מותר לו לעבור, אם כן לכאורה יוקשה מי התיר ליוסף שישכן עצמו בנסיון אשת פוטיפר, מאחר שאדונתו היתה משטמת אותו שאם לא ישמע אליה שתעליל עליו ויהרגו כדאיתא במדרש (תנחומא וישב ס"ט), והלא בן נח אינו מצווה על קדושת ה', וליכא למימר שרצה להחמיר על עצמו, שהרי כתב הרמב"ם (הל' יסודות פ"ה ה"ד) שכל מי שנאמר בו יעבור ואל יהרג ונהרג ולא עבר הרי זה מתחייב בנפשו. ועל כרחק שהיה לו דין ישראל, ומשום הכי וינס ויצא החוצה וסיכן בעצמו כדין ישראל שהוא מוזהר בגילוי עריות שיהרג ואל יעבור, עכ"ל.

והנה במה שהראה להם יוסף שהוא מהול, קשה דלמא הוא מבני קטורה או מבני ישמעאל שהיו מולים, וביאר בכלי יקר שרצה יוסף להראות בזה צדקתו שהיה בין שטופי זימה ולא נכשל בעריות, כי הבעל ארמית נמשכה ערלתו (עירובין יט.), עכ"ל. (וב"כ מרן דו"ז ואלה"ה בדברי יואל בפרשתן עמוד תסב). והחיד"א בפני דוד

ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אותי מצרימה. ופירש"י הראה להם שהוא מהול. ובמדרש תנחומא (ס"ה) כיון שהכירוהו בקשו להרגו, ירד מלאך ופורם בארבע פנות הבית. ודקדק בכסף נבחר למה רצו להרגו כשהראה להם ברית מילה.

וי"ל בהקדם מה דפליגי תנאי במס' בבא קמא (דף צט.) אם אומר לאשה התקדשי לי בשכר שאעשה עמך אם מקודשת או לאו, דלמ"ד ישנו לשכירות מתחלה ועד סוף אינה מקודשת, דהו"ל כל פרוטה מלוה, והמקדש במלוה אינה מקודשת, ולמ"ד אינה לשכירות אלא לבסוף מקודשת. וכתב בכסף נבחר (ר"פ וישב) דלפי זה יעקב שקידש את רחל בשכר שאעשה עמך כמו שאמר (בראשית כ"ט י"ט) אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה, אי אמרינן ישנו לשכירות מתחלה ועד סוף אז קידושי רחל לאו קידושין, דהוה ליה מקדש במלוה, ועתה שרימה לבן את יעקב בנשואי לאה אם כן נשא את לאה בהיתר, ובנשוא אחר כך את רחל הוה ליה נשואי אחות אשתו דאסור, אבל אי אמרינן אין שכירות אלא לבסוף אז קידושיה קידושין, ונשואי לאה היה נשואי אחות אשתו, עכ"ל.

אך כתב בבני דוד (פ' תולדות אות לו) בשם ספר אשל אברהם, דאף על גב דלמ"ד ישנה לשכירות מתחלה ועד סוף הוה מלוה (קידושין מ"ח.), ומקיש האחרון לית ביה שוה פרוטה (עבודה זרה י"ט.), וקי"ל (חושן משפט סימן ר"ד סעיף י') דמלוה אינו קונה. מכל מקום בבן נח דנהרג על פחות משהו פרוטה (עבודה זרה ע"א), דנחשב אצלו ממון (עיין תוס' עירובין סב. ד"ה ב"ג), הוא הדין דקונה בפחות משהו פרוטה (עיין המקנה קידושין ח. ומנחת חינוך מצוה מ"ב אות כ"א), וקונה אף במלוה, עכ"ל. והכי נמי י"ל לגבי קידושין במלוה דמסתמא שוין למכר במלוה (עיין אבני מלואים סימן כ"ח סקט"ז), דבבן נח דאף פחות משהו פרוטה נחשב אצלו ממון, אמרינן דאף המקדש במלוה הוי מקודשת. ונמצא שאם היה לאבותינו קודם מתן תורה דין בני נח, אם כן יעקב אבינו שאמר ללבן אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה, אף דלמ"ד ישנו לשכירות מתחלה ועד סוף הוי ליה מלוה, מכל מקום כיון שהיה לו דין בן נח נתקדשה רחל במקיש האחרון, הגם שאין בו שוה פרוטה, וקדמה קידושי רחל, ונמצא דנשואי לאה היה נשואי אחות אשתו דאסור, ורחל בהיתר נשאה.

ובדרך זה יש להסביר מה שכתב בפרשת דרכים (דרוש א) בביאור מחלוקת יוסף עם השבטים, שהשבטים היו סוברים שיצאו מכלל בני נח ויש להם דין ישראל אף להקל, ויוסף סבר

בפרשתנו כתב עוד יותר, על פי מה דאיתא בתיקוני זוה"ק (דף סו.) רשימא דברית מילה שד"י מלבר הוי"ה מלגא, ומאן דמשקר בברית, משקר בחותמא דמלכא ומסתלק מיניה הוי"ה ושריה ביה שט"ן מלגא וס"ם מלבר. וזה היה כוונת יוסף להראות להם שהוא מהול, שהשבטים הכירו שלא נפגם חותם זה שד"י מלבר והוי"ה מלגא, עכ"ד. (וע"ע במדבר קריטות ערך ברית). נמצא לפי זה דיוסף הראה להם בזה שזכה לעמוד בנסיון ולא נכשל ח"ו באותו מעשה דאשת פוטיפר.

ובזה יתבאר דברי המדרש, ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי, והראה להם שהוא מהול, והיינו שלא נכשל באותו מעשה ח"ו אלא עמד בנסיון במסירות נפש, ומעתה כיון שהכירו השבטים שיוסף מסר נפשו על זה, על כרחך שגם יוסף מודה שיש להם דין ישראל ומחוייב למסור נפשו בשלש החמורות, ולזה בקשו להרגו, כי מאחר שגם הוא מודה שיש להם דין

ישראל אם כן נולד מפסול איסור שתי אחיות, כי רחל לא נתקדשה במלוה, ואם כן נשא יעקב אותה באיסור ואת לאה בהיתר, וכיון שנולד יוסף מפסול ראוי לדנו על שם סופו שעתיד ירבעם לצאת ממנו, ולזה בקשו להרגו, ועל כן ירד מלאך ופיזרם בארבע פינות הבית והציל את יוסף מידם, דבאמת כיון שהיה להם דין ישראל נמצא שיעקב נשא את שניהם בהיתר ולא היה בהן איסור שתי אחיות, וכמו שכתב בפרשת דרכים (דרוש א) שאם יצאו אבותינו מכלל בני נח לגמרי, אז לא היה בהן איסור שתי אחיות, וכמו שכתב ב"פ תואר (כ"ד פט"ו ס"ו) דכשנשא יעקב שתי אחיות וגיררן לית בהו איסור קורבה, דהו כגר שנתגייר דמדין תורה לית בהו איסור קורבה ונושא אפילו אחותו (יבמות סב), עי"ש בדבריו. ואם כן לא נולד יוסף בפסול, ולא היה ראוי לדנו על שם סופו, ועל כן בא מלאך ופיזרן שלא יגעו בו.

בסעודת הודאה כ"א כסלו בהיכל הישיבה יום א' פרשת מקץ תשס"ח לפ"ק

בתהלים (קיא א) אודה ה' בכל לבב בסוד ישרים ועדה, גדולים מעשי ה'.

ב) בתהלים (ס ו) נתת ליראיך נס להתנוסס מפני קושט סלה, ובמודהם (הל' חגיגה) מפרש פסוק זה על חנוכה.

ויתבאר על פי מה שפסק הרמ"א בשולחן ערוך (אורח חיים סימן תרפ"ב ס"א) שכח על הנסים בברכת המזון, כשמוגיע להרחמן יאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות וכו'. והתבואות שזר (בכור שזר שבת כא) חולק, דאין להתפלל שיעשה לו נסים, והביא ראיה מהא דאמרינן (ברכות ס.) היתה אשתו מעוברת ואמר יהיה רצון שתלד אשתי זכר הרי זו תפלת שוא, משום דאין מוכירין מעשה נסים.

ותירץ הישועות יעקב (אור"ח סימן תרפ"ב סק"ב) דהא דאין להתפלל שיעשה לו נסים, משום שאמרו חז"ל (שבת לב.) העושין לו נס מנכיין לו מזכיותיו, ולפי זה י"ל דעל נס נסתת אין להתפלל, כיון שיש כאן נכיון זכות, אמנם כשהנס מפורסם שהכל מכירין כי מאת ה' היתה זאת, ועל ידי זה נתקדש שמו יתברך בעולם, אדרבה ניתוסף לו זכות חדש מה שעל ידו יתקדש שם שמים בעולם, ועל זה מותר להתפלל שיעשה לו נס. וזהו ביאור הכתוב (בראשית טו א) אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד, היינו שלא יתירא מכה נכיון זכיות בנס דמלחמת המלכים, שהרי הכל יודעין שאנכי מגן לך ונתקדש שמי, על כן שכרך הרבה מאד, עכ"ד.

ובזה כתב א"ז זללה"ה בייטב פנים (הוד והדר אות כו) לפרש מה שאמר יעקב (בראשית לב יא) קטונתי מכל החסדים וגו' כי במקלי עברתי את הירדן הזה, ופירש התרגום ארי יחידי עברתי ית ירדנא, ורש"י הביא מדרש (אגדת בראשית פמ"ו) נתן מקלו בירדן ונבקע, ועיין שם במזרחי דלכאורה פליגי. ועל פי האמור דא ודא

אחת הוא, והכי פירושו קטונתי מכל החסדים, נתמעטו זכיותי, כי במקלי כלומר יחידי עברתי את הירדן, וגם כפירוש רש"י שבמקלו נבקע הירדן אם כן נעשה לו נס במקום שאין רואין, כי ועתה הייתי לשני מחנות ולא קודם, אם כן אין כאן פרוסם הנס ואיכא נכיון זכות, עכ"ד.

נמצא מזה כי על נס מפורסם מותר להתפלל כי נס מפורסם הוא למעליותא ולא לגרעותא, ואם כן כשהשי"ת עשה נס לאדם יש ח"ו חשש כמה גרוע אדם זה בשביל שנינו לו מזכיות, ואז העצה לספר לרבים הנסים ונפלאות שעשה ה' עמו, כי על ידי שיפרסם חסדי ה' לא יהיה עוד נכיון זכות.

וזה שאמר אודה ה' בכל לבב בסוד ישרים ועדה, ועל ידי זה יאמרו הכל גדולים מעשי ה' ותתגדל ותתרבה כבוד שמים, ואז אודה ה' בכל לבב על הנסים שעשה עמדי דהוי למעליותא כיון שאין כאן נכיון זכות.

אך א"ז זללה"ה בעצי חיים (לחנוכה אות לד) כתב ליישב קושית התבואות שזר, דהא דאין להתפלל שיעשה לו נס היינו דוקא אם הנס הוא לטובת עצמו וגופו, כיון דעל ידי הנס ינוכה לו מזכיותיו, אבל אם הנס הוא כדי שיוכל לקיים המצות אשר צוונו ית"ש, אם כן בזה אין לומר שלא יתכן להתפלל מחשש שינוכה לו מזכיותיו, דהא אדרבא על ידי הנס יתרבה הזכיות. והנה בנס חנוכה היו הנסים על דרך זה שעמדו היונים על עמק ישראל להשכיחם תורתך וכו', והקב"ה עשה לנו נסים מסרת גבורים ביד חלשים וכו', וכן במנורה היו נסים, ואם כן כל הנסים היו כדי שנוכל לקיים מצות ה', ולכן י"ל דעל הנסים כמו שהיה לישראל בימים ההם מותר להתפלל שיעשה לנו נסים ההם, כיון דעל ידי הנסים הללו נתרבה לנו מצות וזכיות, ושפיר כתב הרמ"א דאם שכח לומר על הנסים, יתפלל שיעשה לנו נסים שמרבה זכיותינו, עכ"ד.

וזה שאמר נתת ליראיך נס להתנוסס, שנסים אלו נמשכים מדי שנה בשנה כאשר אנו מתפללים על זה הרחמן הוא יעשה לנו נסים שעשית לאבותינו, והטעם שכל הנסים הללו הן מפני קושט סלה, פ"י בשביל קיום התורה הנקרא תורת אמת, ואם כן אין בזה נכיון זכות, ואז כמה מעלות טובות למקום עלינו על הנסים שעשה ה' ליראיו בימים ההם ובזמן הזה, שעל ידי זה מתרבה זכותינו עד אין מספר.

ושני כתובים אלו הן באים כאחד בסעודת הודאה לכבוד הצלה והשחרור של כ"ק מרן דו"ז זללה"ה, שהיתה בזה נס ופלא בזמן שגברה הסתרת פנים וחרון אף ה', שניתנה רשות למלאך המשחית לאבד חלק גדול מכלל ישראל רח"ל בזמן קצר ובמיתות משונות, נסתרים דרכי ה' ואין אתנו יודע עד מה, והניחו דגוש מיוחד על כל איש זקן ונשוא פנים ובעל השפעה, וגם הוא ז"ל היה ביניהם, ועם כל זה עשה ה' נסים והציל אותו חוץ לדרך הטבע, אבל עתה תלי"ת אודה ה' בכל לבב על זה, כיון שהוא בסוד ישרים ועדה, והנס הוא לטיבותא לספר לרבים תהלות ה', ואף גם זאת כי נתת ליראיך נס להתנוסס מפני קושט סלה, שאנו רואים בחוש שתכלית הנס היתה מפני קושט סלה כדי להעמיד הדת על תילה ולהקים מחדש תורה ויהדות ואם כן הנס היתה בשביל קיום התורה והמצוות ואין כאן נכיון זכות, ולזה אנו מתאספין להודות ולהלל לשם ה' על הנסים שעשה עמנו.

והנה אתמול כבר נתאספו ציבור גדול לאלפים בליעה"ר בסעודת הודאה, ועתה עושים מסיבה מיוחדת תלמידי הישיבה, הישיבה הקדושה שהיתה קשור ללבו ולנשמתו בקשר של קיימא, ועד היום הזה נשאר בישיבה רשפי אהבה אשר הראה אותה חיבה לתלמידי הישיבה, שהורה לנו תמיד כי יסוד קיום היהדות הן צעירי צאן קדשים תלמידי התלמוד תורה ותלמידי הישיבה, ובעצמו פנה ונתק מטירדותיו המרובות כדי להרציא שיעורים בישיבה, שזה היה יקר בעיניו מכל דבר. וצריכים לדעת שזאת היתה עבודתו בקודש, להשפיע לבחורים קדושה וטהרה ופרישות בדרכי החסידות. כל ימיו היה לו קשר עם תלמידי הישיבה, וגם בערוב ימיו בימי חליו כשהיה מחוץ לעיר, היה מסודר מנין מיוחד של בחורים להתפלל עמו בביתו, הביע פעם אחת ההנאה שיש לו כשבאים הבחורים, מפני שהם מתפללים בהתלהבות, עכ"ד.

ובתחילת השנים במדינתנו כאשר עדיין לא היו הרבה תלמידים בישיבה והיה מעורב יותר בישיבה, בתפיסתו המהירה הכיר הבחורים תלמידי חכמים ויראי ה', והראה להם טוב עין וקירבות יתירה, ואם בחיים חיותו היה מבין על הבחורים, עתה בהיותו בעולם האמת ודאי יודע להבין על בחורים. והנה שמעתי מכ"ק מרן אאמו"ר זללה"ה כי פעם אחת כשנכנס ק"ז הקדושת יו"ט זללה"ה להרצאת שיעורים בישיבה, פתח ואמר "טאמער מיינט עמיצער אז

מ'פאפט מיר, וויל איך אייך זאגען קיינער פאפט מיר נישט, איך ווייס יעדער בחור וואס ער טוט, אפילו בחדרי חדרים, און אפילו אינטער די דאכענע", וסגר הגמרא ויצא לחוץ. והיתה פחד גדול בישיבה, ולא הרחיבו לזוז ממקומם מרוב הפחד, ע"כ העובדא. ובכן בהיות שכ"ק מרן דו"ז זללה"ה מקום מנוחת קדשו הוא קרוב להישיבה, על כן בודאי גם כהיום הוא משים עין על הישיבה, "ער האלט אן אויג אויף די ישיבה" והוא ז"ל יודע בכל תלמיד הישיבה מה מעשיו אפילו מה שעושה בחדרי חדרים, ויהיו דברי ק"ז הקדושת יו"ט לגד עיניכם תמיד, שאפילו מה שעושים בחדרי חדרים הוא יודע. ובחיים חיותו היה לו למרן ז"ל פנים שוחקות לכל תלמיד הישיבה ודאג בשבילם לעזרם בכל צרכיהם, בודאי גם כהיום עדיין הוא עושה כן, ומה כאן עומד ומשמש אף שם עומ"ד ומשמש, אין עמידה אלא לשון תפלה, להתפלל על כל תלמיד הישיבה בכלל ובפרט.

וצריכים לזכור מה שתבע מן הבחורים, שיהיו ראויים להקרא תלמיד הישיבה, ראשית חכמה ויראת ה', היינו ירא שמים בבית ירא שמים בביהמ"ד ירא שמים בלכתו בשוק, לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ובגלוי. ולמלאות הזמן בעסק התורה ביגיעה דוקא, וזכור אזכור שבעת שהרציא שיעורים בסוגיא, אם אחד מהתלמידים הקשה לו איזה קושיא או הערה בסוגיא, אז שם אליו אוון קשבת ופלפל עמו בהנאה, וראו פניו מאירים בהנאה ושמוחה יתירה, וההיפוך כשעשו דברים שלא כהוגן, הצטער בצער רב ועגמו"ל. גם נהנה ממה שהולכים הבחורים לקבץ מעות, ופע"א כשרצו בישיבה לעשות איזה גדרים בעניני החסד, אמר "טאמער בחורים קענען נישט טוען קיין חסד, דארף איך נישט קיין ישיבה" הוא היה איש החסד, ותבע גם מהבחורים שיעסקו בצדקה וחסד.

ובכן הישיבה הק' מונח בחותמו של כהן גדול של מרן ז"ל, וגם כל בחור תלמיד הישיבה בפרטית חתום בחותמו, וזאת צריך כל אחד לדעת "יא, אים מיינט מען" בכל ענינים אלו, לדעת שזהו יסוד היהדות חינוך הצעירים לתורה וליר"ש, כי על ידי שתהיו בחורים יראי ה', בע"ה תתגדלו והייתם לאיש אברכים יראי ה' "ערליכע אינגעלייט", חסידישע אינגעלייט ערליכע בעלי בתים", כי מכם תצאו כל הסוגים אי"ה, תלמידי חכמים ומורי הוראה, שוחטים ומוהלים, כלי קודש מלמדים ומרביצי תורה, ובעלי בתים יראי ה' העושים צדקה וחסד ומעמידים בתים נאים בישראל לשם ולתפארת, וכל זה מתחיל בימי הבחרות שהן היסוד לשנות העמידה, וזאת היתה עבודתו בקודש של מרן ז"ל שטרח בהקמת המוסדות ולמד בעצמו עם הבחורים, כדי שיעמדו בתים נאמנים ע"ד ישראל סבא "א כלל ישראל, און אלעס וואס כלל ישראל פארמאגט". כל אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא העולם (סנהדרין לו), וממני נתבע לעשות הכל.

שנוכה להוושע בכל טוב שפע ברכה והצלחה וכל טוב, וזכות בעל הנס יגן עלינו שנוכה לילך בהדרך שהורה לנו ומה שרצה ותבע ממנו.
ובעמודינו קודם יומי דחנוכה נזכה לימים מאירים, ואורות חנוכה ישפיעו הארות בלבבות ישראל הארה בבתי ישראל, כי נר מצוה ותורה אור, ונזכה לאור בהיר בשחקים אורו של משיח ב"ב"א.

ולעת כזאת שנותנים שבת והודאה להשי"ת, צריכים להביא קרבן תודה לה' על כל הנסים שעשה עמנו בעבר, והוא הקבלה טובה שאנו מקבלים עתה על עצמנו, שכל אחד ישים לנגד עיניו דבר זה וידע שממנו נתבע כל זה ואלי דובר הכתוב, ולקבל על עצמו שצריך אני לתבוע ממני להתעלות במדרגה יתירה ממה שהנני כעת, ולהגיע לאותה מדרגה שאוכל להגיע לפי ערכי וכחותי. השי"ת יעזור

שיעור תהלים יום ד' פרשת תולדות שנת תשס"ח לפ"ק בהיכל הישיבה

בתהלים (קא ד) לבב עקש יסור ממוני רע לא אדע. וכתב החיד"א ביוסף תהלות לב"ב עקש יסור סופי תיבות בשר.

ויתבאר על פי דברי ק"ז וללה"ה בדברי חיים (פ' אחרי) אהא דאיתא בש"ס (ברכות לב) שהאדם צריך לשמור גופו בבריאות דכתיב (דברים ד טו) ונשמרתם מאוד לנפשותיכם, אך הן אמת שצריך לשמור הבריאות, אבל העיקר הוא שמירת נפשו השכלית שלא ישקע בתאוות האכילה, ולזה הזהיר הכתוב שמירת גופו בלשון ושמרתם נפשותיכם, להורות כי גם בעת קיום וחיוק גופו לעבודת השם צריך שמירה שלא יזק הנפש חס ושלם, רק שניהם יחדיו הגוף והנפש יתחזקו באכילה, ומי שעושה כן הוא עובד ה' גם בעסקו בעניני העולם הזה כמאמר הכתוב (משלי ג) בכל דרכיך דעה, עכ"ד.

והנה מבואר בספרים כי בשר יש בו תאוה יתירה משאר המאכלים, וכמו שנקרא בלשון חכמים (חולין טז) בשר תאוה. ובמאכל זה מבקשת ביותר נפש הבהמית להתגבר על נפש השכלי, וידוע המבואר בקדמונים (הקדמות הרמב"ם לפ"ה ט) הרס הנפש בבנין הגוף ובנין הגוף בהרס הנפש. כי תיקון הגוף הוא חורבן הנפש, וההיפוך בהיפוך, וכשזה קם זה נופל, ומלחמה כבידה נמצא ביניהם בכל עת ובכל זמן, ובאם מרבים בתאוות הגשמי ותאוות האכילה, ח"ו מפסיד להנפש השכלית, וההיפוך אם משים מגמתו להרבות כח הרוחני, התורה הקדושה מתשת כוחה של אדם (סנהדרין טו), והיינו שנחלש כח הבהמית שבקרב האדם.

ולזה בזמן אכילת בשר צריכים להשיג על לבב עיקש יסור ממנו, שלא להגביר נפש הבהמית להעשות לבב עיקש, ולא יפסיד חלק הרוחני ונשמרתם מאד לנפשותיכם.

וזה נאמר לכל איש ישראל, כל אחד אוכל, ובני אדם כמונו מרגישים טעם באכילה ושתיה, האומנם שמרגישים טעם באכילה, אבל צריכים להשיג שלא להפריש על המדה, לצאת מן ההכרח ולהוסיף טעם במאכלו כדי שיטעם בהם טעם נאה למלאות תאוותו שירגיש טעם היפה והמתוק לחיך. והוי עובדא אצל ק"ז מרן הקדושת יום טוב וללה"ה, שפע"א ראה אחד מילדי ביתו שמוסיף מלח להמתיק מאכלו, נאנח הקדושת יום טוב ואמר, אוי, האם את כל התאוות יש למלאות, עכ"ד. עובדא זו איתרחיש אצל ילד ובכל זאת נרעד נפחד ונאנח. והיינו מחמת שהיה חשש מאד שעל ידי שירדוף אחר תאוותו יחליש נפשו

השכלי. ושמעתי מזקן אחד, שהיה אצל א"ז העצי חיים זללה"ה בעת שהתאספן אצל אחד והגיש הבעה"ב לפניו בשר לאכול ושאל לו הבעה"ב האם רוצה לאיזה תבלין למתק הבשר, אמר לו איישר, אבל הבשר אינם צריכים לסרסור (ד' פלייש דארף נישט קיין מעקלען), במדינתנו נמצאו כמה סרסורים לכל מיני מאכלים, בכדי שתהיה תאוה האכילה במלואה בכל פרטיה ודקדוקיה, כל אחד מבקש ורואה מה ואיך יוכל לעורר התאוה כמה וכמה, בזה מגבירים נפש הבהמית ומפסידים נפש השכלית.

ומעתה אין חידוש על מה שאנו רואים לדאמונינו בהרבה בני אדם, שבעת שבא אל התפלה יש לו קרירות, בהודמן מצוה לידו אינה מושכת לבו, בבוא ללמוד אין מוחו פתוח, אין לבו חושק ללמוד, והאיש משתאה לדעת מה נעשה, והסיבה היא פשוטה, כיון שמוחו שקוע במידי דאכילה מה להוסיף תבלין לאכול, התגבר אצלו נפש הבהמית, כי כשזה קם זה נופל, ולא בלבד שלא שמר נפשו הרוחני, אלא השחית והפסיד בפועל את נפשו השכלית ולכן חסר ממנו החשק ללמוד וחסר הרצון להתפלל, חסר אהבת ה' חסר אהבה למצוה, שהתגבר אצלו כח הגשמי, וכמו שפירש א"ז זללה"ה בישמח משה (פ' שמות) וילכו אחר ההבל ויהבלו, שעל ידי שהלכו אחר ההבל נעשו עצם הבל, "א שטיק גשמייות" בעוה"ר.

ועל זה צריכים לעבוד עבודה תמה, איני מדבר מסיגופים ותעניתים, בני אדם כמונו צריכים לאכול לצורך הבריאות, אבל יש לדעת איך לאכול, כי באם מניחים הרבה דגוש על האכילה "צו מאכן אזא גרויסן וועגן פיג'ס עסן, מאכן א גאנצן עסק פונ'ס עסן, עס זאל אזוי זיין און אזוי זיין, מיט דעם און מיט יענעם", זה מרבה לבב עיקש, שמכניס בלבבו עקשות ועקלתון, ועיקר עבודת האדם הוא להתגבר נפש השכלי, בבחי' ימין ה' רוממה, חלק הרוחני חלק הנשמה שבמח שהוא בצד הימין, וזה אי אפשר רק אם אין מולאים התאוה, שבאם נוהרים לאכול רק במדה ובמשורה כראוי לירא אלקים לאכול לשבוע נפשו רק בשביל הבריאות, על ידי זה מגביר חלק הרוחני, וכשבאים לעשות רצון ה' בעשיית המצוות ובלמוד התורה ועבודת התפלה, עושים כל זה בשמחה ובהתרוממות.

ולזה בעת אכילת בשר, צריכים להתפלל תפלה זו לבב עקש יסור ממנו, שלא תתגבר נפש הבהמית ולבב עיקש על ידי אכילתו, ותתגבר נפש השכלית בעבודת האלקים.

נערך ע"י הוועד להוצאת ספרי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ותשוח"ח להם

קדר וישיבת "ברך משה" דהסדר סאטמאר

ע"ש כ"ק רבינו הקוה"ט מרן משה בן הגה"ק רבי חיים צבי זיעוועבי"א

קרית יואל - בני ברק

המטרה: להמציא הלוואות גדולות בתשלומים נוחים ביותר לאנ"ש שהגיע זמן כלולות בניהם בשעמו"מ

"ברכת מזל טוב"

הננו משגרים ברכת מז"ט חמה ולבבית לאנ"ש החשובים כל אחד בשמו יבורך

הרה"ח ר' ישראל אלעזר טאבאק שליט"א
לאירוסיו בנו הבה"ח יואל הי"ז תלמיד ישיבתינו
ולאירוסיו בתו

הר"ר יואל שווארץ הי"ז

ולאביו הרה"ח ר' זלמן לייב שווארץ שליט"א

ולחותנו הרה"ח ר' יצחק סאנדער שליט"א

ולחוי"ז הרה"ח ר' שלמה זלמן סאנדער שליט"א
להולדת בנו - נכדם השלום זכר בבית מדרשינו בשיכון

הר"ר אהרן מאיר ווייס הי"ז

ולאביו הרה"ח ר' משה חיים ווייס שליט"א

מנהל המוסדות

ולחותנו הרה"ח ר' יעקב טייכמאן שליט"א

ולוקינו הרה"ח ר' יהושע ווייס שליט"א

ולחוי"ז הרה"ח ר' אברהם מרדכי טייכמאן שליט"א

להולדת בנו ובתו - נכדיהם

השלום זכר בבית מדרשינו בשיכון - קידושא רבא בבית מדרשינו בזכרון מאיר

הר"ר נחשון וואלף הי"ז אלעד

ולאביו הרה"ח ר' ברוך אברהם וואלף שליט"א

להולדת בנו - נכדו השלום זכר בבית מדרשינו באלעד

הר"ר יעקב שנעק הי"ז

ולחותנו הרה"ח ר' אברהם יודא כהן שליט"א

ולחוי"ז הרה"ח ר' שמעון מאשקאוויטש שליט"א

להולדת בתו - נכדתם קידושא רבא בבית מדרשינו בשיכון

הר"ר יעקב משה ווייס הי"ז

ולאביו הרה"ח ר' שרגא ווייס שליט"א

ולחותנו הרה"ח ר' יצחק יאזשעף שליט"א

להולדת בתו - נכדתם קידושא רבא בבית מדרשינו בשיכון

קרן

"נפש חיה"

ע"ש הרבנית הצדיקת
מרת חיי' מייזליש ע"ה
בת מרן רבינו משה זי"ע
נלב"ע חיי' שבט תשנ"ג
☆ ☆ ☆

קרן

"חסדי מנחם משה"

ע"ש
ר' מנחם משה גאנץ
זי"ע
ב"ר דוב זי"ע
נלב"ע י"ג מנחם אב תשנ"ב
☆ ☆ ☆

קרן

"תהלה לדוד"

ע"ש ר' משה דוד
מעלער זי"ע
ב"ר יחזקאל משה זי"ע
נלב"ע י"א תשרי תשמ"ח
☆ ☆ ☆

קרן

"אב"ן ישראל"

ע"ש ר' אברהם נתן
בערנאט זי"ע
ב"ר ישראל זי"ע
נלב"ע מ"ז חשוון תשנ"ז
☆ ☆ ☆

קרן

"ציון לנפש חיה"

ע"ש ר' בן ציון בנעט
זי"ע ב"ר ישראל צבי זי"ע
נלב"ע מ' שבט תשנ"ג
וונגנו מרת חיה ע"ה
ב"ר יהושע זי"ע
נלב"ע י"א סיון תשנ"ה
☆ ☆ ☆

קרן

"חסדי בא"ר"

ע"ש ר' אלכסנדר
בנעט זי"ע ב"ר עזרא זי"ע
נלב"ע כ"ג ניסן תשנ"ז
וונג' מרת רייזל ע"ה
ב"ר אפרים זי"ע שמעון
נלב"ע ה' מבת תשנ"א
☆ ☆ ☆

קרן

"ממכון שבתו
השניח"

קרן

"חסדי שלמה זלמן"

ע"ש ר' שלמה זלמן זי"ע
בן ר' מרדכי ווירצבערגער זי"ע
נלב"ע ח' כסלו תשמ"ב
☆ ☆ ☆

קרן

"חסדי ישראל יעקב"

ע"ש ר'
ישראל יעקב איינבערגער זי"ע
נלב"ע מ"ו אייר תשנ"ז
ואביו ר' נתן נטע ב"ר מנחם
מענדל זי"ע ב"ר סיון תשנ"ה
ואמו מרת דינה ע"ה
ב"ר יעקב ישראל הלוי זי"ע
נלב"ע כ"ט תמוז תשנ"ג
☆ ☆ ☆

קרן

"חסדי שמואל וחנה"

ע"ש
ר' שמואל זאב לעווי זי"ע
ב"ר יעקב דוב זי"ע
נלב"ע ג' תשרי תשנ"ח
וונג' מרת חנה ע"ה
ב"ר חיים משה זי"ע
נלב"ע י"ב חשוון תשנ"ז
☆ ☆ ☆

קרן

"אנשי" חיי"

ע"ש
ר' אביגדור פרידמאן זי"ע
ב"ר נחמ"י זי"ע
נלב"ע ז' שבט תשנ"ג
וונג' מרת חנה לאה ע"ה
ב"ר יעקב פרענקל מבי"ח זי"ע
נלב"ע ב' אלול תשנ"ג
☆ ☆ ☆

קרן

"צב"א מרו"ם"

ע"ש ר'
צבי אלימלך געלכמאן זי"ע
ב"ר אברהם זי"ע
נלב"ע ד' אלול תשנ"ט
וונג' מרת בריינדל ע"ה
בת ר' מרדכי מנחם זי"ע
נלב"ע כ"ה תמוז תשנ"ט
☆ ☆ ☆

קרן

"אפריון נמתי" לר' שמעון"

ע"ש ר' שמעון דאסקאל זי"ע
בן ר' שניאור זלמן זי"ע
נלב"ע ז' מנחם אב תשנ"ח
☆ ☆ ☆

קרן

"זכרון חיים צבי"

ע"ש ר' חיים צבי שווארץ זי"ע
ב"ר חוקי איתמר טובי זי"ע
נלב"ע י"ג כסלו תשנ"ה